

34

Eğitimsel egzersizler serisi

Eğitim ve COVID-19 : Pandeminin yarattığı şoktan kurtulmak ve daha iyiyi yeniden inşa etmek

Fernando M. Reimers¹

¹ Lorin Anderson, Edna Bonilla Seba, Sergio Cardenas, Leandro Folgar, Otto Granados, Michael Lisman, Asma Maladwala, Aurelio Nuno, Atif Rafique, Raquel Teixeira, Cecilia Maria Velez ve Stella Vosniadou tarafından bu kitapçığın taslağı ile ilgili olarak sunulan yararlı geri bildirimlere müteşekkirim.

YAZAR

FERNANDO M. REIMERS

YAYIN EDITÖRLERİ

YUNUS COŞKUN, ESRA ÜNVER,
GÜLÇİN MURATOĞLU

DİZGİ/GRAFİK

AYDIN YAYINLARI DİZGİ BİRİMİ

ÇEVİRİ

BURHAN EMRE ONAT

www.aydinyayinlari.com.tr

0312 418 10 02 • 0850 577 00 71

0312 418 10 09

0533 051 86 17

aydinyayinlari

aydinyayinlari

info@aydinyayinlari.com.tr

İçindekiler

Giriş.....	4
I. Hem bağlamın ne şekilde değiştiğini hem de bu tür değişikliklerin yarattığı ihtiyaçları değerlendirme	7
1. Öğrenci refahı ile öğrenme eğilimini değerlendirme	7
2. Öğrenci erişimleri ve katılımlarına yönelik değerlendirme, okulu bırakan öğrencilerin tanımlanması.	9
3. Öğretmen ve personelin refahı ile eğitime hazırlık durumunu değerlendirme ve destek sağlama	11
4. Bağlamdaki değişikliklere yönelik değerlendirme ve pandeminin topluluklar üzerindeki etkisi: Yoksulluk, eşitsizlik.	11
5. Eğitim sisteminin işleyişinin değerlendirilmesi.	12
Özet	13
II. Salgın sırasında okul ya da eğitim sisteminin iyileştirilmesine yönelik bir strateji geliştirilmesi.....	13
1. Bütün öğrenenlere destek sağlanması taahhüdünde bulunma.	14
2. Yüz yüze eğitim yönteminin uzaktan eğitim ile dengelenmesi ve eğitimin kişiselleştirmesi ve farklılaştırılmasına olanak sağlayan bir tedarik platformunun geliştirilmesi.	15
3. Tüm çocukların yeterliliklerine odaklanılarak öğretim programının önceliklendirilmesi	17
4. Öğrenmenin hızlandırılması ve kişiselleştirilmesi.	18
5. Öğrencinin ruh sağlığı ve duygusal refahı için destek sağlama.	18
6. Gerçekleştirilen yeniliklerin etkinliğinin değerlendirilmesi.	19
7. Öğrencilere destek olan hizmetlerin (sağlık, beslenme) eğitim sistemine dâhil edilmesi.	20
Özet	21
III. Öğrenme kapasitesini artırmaya yönelik faaliyetler	21
1. Okulların kapasitenin geliştirilmesi. Okul personelinin rollerini ve sorumluluklarının öğrenci gelişimine bütünsel bir yaklaşımı destekleyecek şekilde düzenlenmesi.	22
2. Öğretmen, okul liderleri ve personel kapasitelerinin oluşturulması. Öğretmenlerin mesleki gelişimi. Öğrenme toplulukları.	24
3. Okullar ve diğer kuruluşlar arasında ortaklıklar oluşturma.....	25
4. Ebeveynlerle temas kurma ve ebeveynlik becerilerini geliştirme.....	25
5. Okullar arasında ağlar oluşturma.....	26
Özet	26
Sonuç.....	27

Giriş

COVID-19 pandemisi, dünya üzerindeki okulları ve eğitim sistemlerini şoka uğratmış ve eğitim fırsatlarını etkilemiştir. Birçok öğrenci için, pandemi, bilginin, becerilerin ve daha önceden hâkim olunan konuların kaybı ile sonuçlanmıştır. Ek olarak birçok öğrenci, okullarından kopmuş; bazı ülkelerde ise okul bırakma seviyeleri artış göstermiştir. Bahsedilen etkiler, bilhassa dezavantajlı konumda bulunan öğrenciler arasında belirgin hâle gelmiş, ulusların kendi içerisindeki eğitim eşitsizliğinde artışlara yol açmıştır. Bu etkilerin Güney yarım kürede daha yoğun olması da ülkeler arasındaki eğitim eşitsizliğinde artışlara yol açmıştır. Bu eğitim kayıpları, bireyler ve ülkeler için mevcut fırsatların sınırlanmasına yol açacaktır. Hanushek ve Woessman, pandeminin yol açtığı öğrenme kayıplarının öğrenciler için ömür boyu gelir bakımından %3'lük bir düşüşe neden olacağı tahmininde bulunmuşlardır (2020).

Bu eğitim kayıpları, pandeminin sağlıkla ilgili, ekonomik ve sosyal etkilerinin ve de pandeminin eğitim kurumları üzerindeki doğrudan etkilerinin bir sonucudur. Okulların dışında, pandemi, öğrencilerin, ailelerin ve enfekte olanların yakın akrabalarının ruhsal sağlıkları bakımından zarara yol açmıştır. Pandemi dünya genelinde milyonlarca insan ekonomik olarak yıkıcı olmuş, küresel ekonomilerin faaliyetini yavaşlatmış, işsizlikte artışa yol açmış ve virüsün yayılmasını kısıtlamak amaçlı tam ya da kısmi kapanmalar esnasında işletmelerin kapanması ve ürünler ve hizmetlere yönelik taleplerde azalma ile sonuçlanmıştır. Yüz yüze toplantılar ile seyahatlerde kısıtlama getiren önlemler ile çeşitli kurumların fonksiyonları insani refah bakımından bozulmaya yol açmıştır.

Dahası pandeminin ekonomik etkisi, eğitim sektörüne de sıçramıştır. Bu durum, öğrencilerin öğrenmesi ve öğretme fırsatlarını ve eğilimlerini olumsuz şekilde etkileyerek hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin yararlandıklarını kaynaklara kısıtlama getirmiştir. Virüsün yayılmasını engellemek amacıyla uygulanan sosyal mesafe önlemlerinin bir parçası olarak eğitim otoriteleri yüz yüze öğretimi askıya almışlardır. Dünyanın büyük kısmında, okulların ilk kapatılan ve en son yeniden açılacak kurumlar arasında olması öğrenme fırsatları bakımından ciddi bir aksamaya neden olmuştur. 33 OECD ülkesinde, okul kapanmalarının ortalama uzunluğu 70 gün olup kapanma zamanında ülkeler arasında hatırı sayılır farklılıklar ortaya çıkmıştır. Kapanmalar Danimarka ve Almanya için geçerli 20 günden Kolombiya ve Kosta Rica'daki 150 günün üzerindeki süreye kadar değişiklik göstermektedir (OECD 2021). Okul kapanmaları, PISA gibi karşılaştırmalı değerlendirmelerde öğrencilerin daha düşük eğitim performansı gösterdiği ülkelerde daha uzun sürmüştür (OECD 2021). Bu bağlamlarda, öğretmenler ve eğitim idarecileri, pandeminin yol açtığı aksaklıklar arasında eğitime devam etmek için yenilenmeye ve uzaktan öğrenme amaçlı kurulmuş alternatif eğitim kanalları ile öğrenme kayıplarını gidermeye zorlanmışlardır.

Pandeminin eğitim üzerindeki net etkisi olumsuz olsa da bazı olumlu etkiler de mevcuttu. Bunlardan en önemlisi, eğitimciler, kapanma zamanında eğitimsel fırsatları sürdürmek için çeşitli yenilikler geliştirmişlerdir. İlgili yeniliklere ilişkin araştırmalar; dijital eğitim stratejileri ile ilgili beklentiler ve kısıtlılıklar ile bunun gibi öğretmenin liderlik ettiği yenilikler ve de dijital pedagojilerin etkin kullanımını destekleyen koşullar hakkında değerli bilgiler edinilmesine katkıda bulunmaktadır. Ancak pandemi zamanında oluşturulmuş dijital alternatiflerin büyük ölçüde doğaçlama olduğu kabul edilmelidir – bunlar dikkatli planlama ve tasarımın sonucu değildir ve bugüne kadar araştırmacılar bunlardan sadece sınırlı sayıda bir kısmını belgeleyip inceleyebilmiştir. Uzaktan eğitim stratejilerinin etkinliği ile ilgili olarak ülkeler arasında ve değişik sosyal arka planlardan gelen öğrencilerin ilgili stratejilere hangi yollarla dâhil edildikleri ve olabildikleri hakkında ülkeler arasında hatırı sayılır farklılıklar mevcut bulunmaktadır (Reimers 2021).

Bu kitapçık, Covid-19 krizi sırasında ortaya çıkan araştırmaya dayalı bilgilere ve salgın sırasında ve sonrasında ilgili eğitim stratejilerinin geliştirilmesini destekleyen bir çerçeve önermek üzere ilintili konulardaki araştırmalara dayanmaktadır. Kitapçık, eğitim idarecilerine okul ve sistem seviyesinde

hitap etmektedir. Kitapçık, pandeminin dünyanın büyük kısmında hâlen devam etmekte olduğu ve dünya genelinde eğitimle ilgili aksamaların 2022 boyunca ve belki de sonrasında devam etmesinin olası olduğu kabulüne dayalı olarak yazılmıştır.

Kitapçık, bütünüyle eğitime odaklanmaktadır. Pandemiye verilen sağlık veya diğer politika tepkilerini ele almaz. Pandeminin kökeninde birçok ekonomik, sosyal ve eğitimsel sonuçlar doğuran bir halk sağlığı krizi olduğu açıktır. Devletlerin alacağı önlemler, tutarlı ve çok sektörlü olmalıdır; böylece bu önlemler çeşitli sektörel bileşenler arasında iyi bir koordinasyon oluşmasını sağlayabilir.

Örneğin, popülasyonun aşılınması, virüsün kontrolünün sağlanması bakımından kritik bir adımdır. Eğitim sistemindeki insanlar -öğretmenler, personel, öğrenciler ve ebeveynler- büyük ölçüde aşılandığında eğitimsel fırsat eşitliği, daha az darbe alacaktır. Benzer şekilde, pandemi yoksullar üzerinde yıkıcı bir ekonomik etkiye sahip olduğundan tutarlı idari önlemler ekonomik etkinliği ve istihdamın büyümesini teşvik etmeye ve fonları en çok etkilenenlerin gıda güvencesizliğinin çözümüne aktarmaya çalışmalıdır. Pandeminin eğitimsel sonuçlarından bazıları, sağlıkla ilintili ya da ekonomik şokların veya bunların hafifletilmesine yönelik daha az etkinliği bulunan idari önlemlerden kaynaklanmaktadır. Bununla birlikte, salgın konusunda iyileşmenin eğitimle ilgili olmayan bu önemli unsurları elinizdeki kitapçığın kodak noktası değildir ve zaten bunlar çoğunlukla, bu yayının hedef kitlesini oluşturan eğitim otoritelerinin yetkisi dışında olmayan kararları içerir.

Ayrıca, bazı tahminlere göre; COVID-19, aşılanmamış büyük çapta popülasyonlar içerisinde mutasyona uğramaya devam edecektir. Bu tahminlere göre öngörülebilir gelecekte olası periyodik mutasyon salgınlarıyla birlikte virüsle beraber yaşamaya alışmak zorunda kalacağız (Osterhom and Olshaker 2021). Ayrıca, G-20'nin bir bağımsız görev gücünün yakın tarihli bir raporunda, gelecekteki pandemi-lere hazırlık çağrısında bulunmaktadır. "Pandemiye hazır olma hâlinin iyileştirilmesi, COVID-19 sona erene kadar bekleyemez. Gelecekteki pandemilerin yarattığı tehdidi zaten bizimle. Dünya, daha sık ve daha ölümcül bulaşıcı hastalık salgın tehlikesiyle karşı karşıya. Mevcut pandemi, bir siyah kuğu olgusu değildir. Gerçekten de bu, nihai olarak bir sonraki pandemi için bir kostümlü prova olarak düşünülebilir. Herhangi bir anda, bir sonraki on yıl içerisinde ve hatta bir sonraki yıl içerisinde ortaya çıkabilir ve insan güvenliğine ciddi bir zarar getirebilir." (G20 Üst Düzey Bağımsız Panel, 1).

Gelecekteki salgınlar yüz yüze öğretimin yeniden başladığı eğitim sistemleri için olası olduğundan eğitim sistemlerinin esnekliğinin sağlanması hayati öneme sahiptir. Böylece, eğitimciler, gelecek salgınlarda ve yüz yüze öğretimi aksatan diğer acil durumlarda öğretmeye devam edebilirler.

Ek olarak pandemi, bilhassa, etkin ve eşit olmayan eğitim sistemlerini şoka uğratmıştır. Pandemi sırasında eğitmeye devam etmenin yollarını aramak, bu önceden var olan zorlukları ele alma çabalarının çoğunu askıya alırken bu ikinci görev bekleyemez. Aslında, pandeminin yoksulların çocuklarına getirdiği orantısız eğitim masrafları dikkate alındığında bu önceden var olan zorlukların ele alınması hâlihazırda çok daha da gereklidir – "eskinin daha iyi bir şekilde tesis edilmesi" teriminin ifade ettiği budur.

Geleceğe ilişkin bahsi geçen senaryolar, eğitim politikalarını yapanlar için COVID-19 karşısında hâlihazırda önceliklerin üç hedefi içerdiğini ortaya koymaktadır: Mevcut salgın sırasında eğitim stratejilerinin etkinliğini artırmak, salgın sonrası eğitim fırsatlarını iyileştirmek ve yeniden inşa etmek, eğitim sisteminin gelecekteki salgınlar sırasında işlev görmesi için gerekli esnekliği oluşturmak. Hangi hedefin izlendiğine bağlı olarak değişiklik gösterebilecek olsalar da bu üç geniş hedefe uyarlanmış eylemler birbirleri ile benzerlik arz etmektedir. Şekil 1, Bu hedefler ile bunları geliştirecek eylemleri özet olarak vermektedir.

Mevcut salgın zamanında eğitim stratejilerinin etkinliğinin iyileştirilmesi	Salgının ardından eğitim fırsatlarının iyileştirilmesi ve yeniden tesis edilmesi	İleriki salgınlar sırasında işlerlik gösterecek eğitim sisteminin esnekliğini tesis etme
<p>Bağlamın öğrenciler, aileler, öğretmenler, topluluklar ve eğitimin sunulması bakımından nasıl bir değişikliğe uğradığının değerlendirmeye alınması.</p> <p>Salgın sırasında öğretime ya da iyileşmeye yönelik bir strateji geliştirilmesi</p> <p>Okullara, öğretmenlere, okul liderlerine, öğrencilere, ailelere ve sisteme ait bulunan kapasiteyi artırma.</p>	<p>Bağlamın öğrenciler, aileler, öğretmenler, topluluklar ve eğitimin sunulması bakımından nasıl bir değişikliğe uğradığının değerlendirmeye alınması.</p> <p>Salgın sırasında öğretime ya da iyileşmeye yönelik bir strateji geliştirilmesi</p> <p>Okullara, öğretmenlere, okul liderlerine, öğrencilere, ailelere ve sisteme ait bulunan kapasiteyi artırma.</p>	<p>Bağlamın öğrenciler, aileler, öğretmenler, topluluklar ve eğitimin sunulması bakımından nasıl bir değişikliğe uğradığının değerlendirmeye alınması.</p> <p>Salgın sırasında öğretime ya da iyileşmeye yönelik bir strateji geliştirilmesi</p> <p>Okullara, öğretmenlere, okul liderlerine, öğrencilere, ailelere ve sisteme ait bulunan kapasiteyi artırma.</p>

Şekil 1. Pandeminin neden olduğu eğitim şokuna cevap vermeye yönelik hedefler ve eylemler

Bu faaliyetler, üç temel dayanak çerçevesinde yapılandırılabilir:

1. Bağlamın öğrenciler, aileler, öğretmenler, topluluklar ve eğitimin sunulması bakımından nasıl bir değişikliğe uğradığının değerlendirilmesi.
2. Salgın zamanında öğretime veya mevcut olandan sonra iyileşmeye yönelik bir stratejinin geliştirilmesi.
3. Okulların, öğretmenlerin, okul liderlerinin, öğrencilerin, ailelerin ve eğitim sisteminin kapasitesinin artırılması.

Bu üç temel dayanağın her biri, sırasıyla, birbirlerine bağlı bulunan eylemler serisini kapsamaktadır.

Şekil 2, her bir eğitimsel temel dayanağa ait yanıtın gerektirdiği etkinlikleri özet olarak vermektedir.

Bağlamsal değişikliklerin değerlendirmeye alınması	Karma bir eğitim stratejisinin geliştirilmesi.	Kapasitenin artırılması
<ol style="list-style-type: none"> 1. Öğrencinin refahı. 2. Öğrenci erişimi ve katılımı. 3. Öğretmen ve personel refahı ve öğretime hazır bulunma. 4. Topluluklar. Yoksulluk ve eşitsizlik. 5. Eğitim sisteminin işlerliği. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bütün öğrenenlerin desteklenmesini taahhüt etme. 2. Yüz yüze ile uzaktan öğrenmeyi dengeye koyan ve kişiselleştirme ile farklılaştırmaya müsaade eden bir tedarik platformunun geliştirilmesi. 3. Öğretim programının önceliklendirilmesi. Yetkinlikler ile bütün çocukların eğitilmesini odak noktası olarak alma. 4. Öğrenmeyi hızlandırma ve kişiselleştirme. 5. Ruhsal sağlık ile duygusal refahı destekleme. 6. Gerçekleştirilmiş yeniliklerin değerlendirmeye alınması. 7. Hizmetlerin entegrasyonu (sağlık, beslenme) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Okulların kapasitesinde iyileştirmeye gidilmesi. Okul personelinin rollerinin ve sorumluluklarının eşleştirilmesi buna bağlı olarak öğrenci gelişimine yönelik olarak bütüncül bir yaklaşıma destek verilmesi. 2. Okullara, okul liderlerine ve personele ait bulunan kapasiteyi yükseltme. Öğretmenin profesyonel olarak geliştirilmesi. Öğrenme toplulukları. 3. Ortaklık tesisi. 4. Ebeveynlerle irtibat kurma ve ebeveynlik becerileri geliştirme. 5. Okul ağı kurma.

Şekil 2. Bir eğitim stratejisinin üç temel dayanağı

Bir eğitim stratejisinin üç temel dayanağının gerektirdiği eylemler arasında tutarlılık ve uyum bulunması son derece önemlidir. Bu tutarlılık, ölçek dahilinde sistemik iyileşmenin desteklenmesine yönelik sinerjileri yaratacaktır. Örneğin parçalı ya da yalıtılmış bir yaklaşım yetersiz kalacaktır. Benzer şekilde, pandemi tarafından üretilen değişikliklerin kapsamlı bir değerlendirmesine dayanmayan eğitim yöntemlerinin yetersiz olması ve zaten gerilmiş eğitim sunumu sistemlerini aşırı yüklemesi olasıdır.

Bu belgenin geri kalanı, bu temel dayanaklar kapsamında düşünülmesi gereken eylemleri incelemektedir. Belgeyi, her bir temel dayanağa odaklanan üç bölüm hâlinde yapılandırdım.

I. Hem bağlamın ne şekilde değiştiğini hem de bu tür değişikliklerin yarattığı ihtiyaçları değerlendirme

Pandemi zamanında ve sonrasında öğrencilerin eğitimlerine yönelik etkin bir stratejinin geliştirilmesi için, eğitimciler ve politika yapımcılar, bunu yerel bağlamın özelliklerine dayandırmalıdır. Şöyle ki bunu pandeminin öğrencilerin, öğretmenlerin, okul personelinin, toplulukların yaşadıkları yerde süren yaşamlarını ne şekilde etkilediğine ve de eğitim sisteminin çekirdek fonksiyonları gerçekleştirme becerisine ilişkin özel anlayışa dayandırmaları gerekmektedir. Öyleyse ilk adım, bu değişikliklerin envanterini çıkarmaktır.

Pandeminin çeşitli öğrenci popülasyonları ve bireysel okullar üzerinde farklı etkileri olduğu için, özel ihtiyaçların belirlenmesini çocuklar ve aileler üzerindeki etkilerin yerleştirilmiş bir değerlendirmesine dayandırmak gerekir. Bu eğitimsel ihtiyaçlara ilişkin yerleştirilmiş bir tablo oluşturulması, yerel otoritelerin çözüm bulma ve uygulamada kendi başlarının çaresine bakmaları gerektiği anlamına gelmemektedir; aksine, ulusal ve bölgesel idarelerin, eğitimsel sonuçlar bakımından hakkaniyeti sağlamak için yerelliğe ve okullara göre farklılaşan desteklerde bulunma sorumlulukları vardır. Ancak bunu yerel olarak belirlenmiş ihtiyaçların ve stratejilerin desteklenmesini sağlayarak yerine getirmelidirler. Yerel bir odak noktasının eksikliği, bir yanıtı alakasız kılabilen ulusal ve bölgesel idareler için telafi edici bir rolün eksikliği ise pandeminin zaten eşit olmayan eğitimsel etkilerini kötüleştirebilir.

Aşağıda, pandeminin neden olduğu şokların bir sonucu olarak eğitim bağlamının nasıl değiştiğini değerlendirmek için beş ilkeyi açıkladım. Her bir ilke için, kısa bir açıklama ile ilkeyi destekleyen kanıtı verdim ve operasyonel bir tanım çerçevesinde, ilkeyi uygulamaya koyan eylemleri örneklendirdim. Her bir bölüm, bunun ardından, bir seri okuma önerisinde bulunmaktadır; bunun için kitapçığın bitiminde bütün kaynakçaları belirttim.

1. Öğrenci refahı ile öğrenme eğilimini değerlendirme

İlke

Öğrencilerin refahının sağlanması ve öğrenme eğilimleri bakımından desteklenmesi. Pandeminin öğrenciler üzerindeki etkileri yerelliklere göre değişiklik gösterdiği için ilgili strateji; sağlık, ekonomik ve sosyal aksamaların, hassasiyeti bulunan çocukların refahlarını ne şekilde etkilemiş olduğuna dair yerleştirilmiş bilgiye dayandırılmalıdır –örneğin; gıda güvensizliğine yol açma, aile gelirini düşürme, aile içi şiddeti arttırma, depresyon seviyesi, öğrencilerin ruhsal sağlıkları ve duygusal yaşamları üzerindeki diğer etkiler.

Kanıt

2020 yazında, Save the Children (Çocukları Kurtarın), krizin etkilerini incelemek üzere, 46 ülkede çocuklar ve aileler hakkında bir araştırma yapmıştır. Araştırmacılar, program katılımcılarına, diğer ilgili popülasyonlara ve halka odaklanmışlardır. Anket sonuçları, hanelerin üçte birinde aile içi şiddeti bildirmiştir. Bu kapsamda, program katılımcıları, ağırlıklı olarak, hassasiyeti bulunan çocuklar ile ailelerdir. Çocukların (%83) ve ebeveynlerin (%89) çoğu, pandemiye bağlı olarak olumsuz duygu-

larda bir artışı bildirmişlerdir ve ebeyenlerin %46'sı çocuklarında psikolojik stresten söz etmişlerdir. Arkadaşları ile temasta bulunmamış çocuklarda, %57'lik bir kesim daha az mutluyken %54'ü daha üzüntülü ve %58'i daha az güvende hissetmiştir. Arkadaşları ile etkileşime geçebilen çocuklarda, %5'lik bir kesim benzer duygulardan söz etmiştir. Engelli çocuklar, pandeminin patlak vermesinden bu yana altını islatmada (%7) ve olağan olmayan ağlama ve bağırma (%17) bir artış göstermiştir; bu engelli olmayan çocuklara göre üç kat yüksek bir artıştır. Çocuklar, bununla birlikte, kendilerine verilen ev işlerinde artışı bildirmiş; bu artış kızlar için %63, oğlanlar için %43 oranındadır; kızların %20'si, oğlanlar da %10'luk bir farkla, zamanlarını çalışmalarına ayıramayacak kadar işlerinin fazla olduğunu belirtmişlerdir (Ritz ve ark 2020).

Ek olarak pandemi sırasında mevcut olan ve farklı popülasyonlar için eşit olmayan öğrenme kaybı okulların ve öğretmenlerin, öğrencilerin okula yeniden başladıklarındaki bilgi ve beceri düzeylerini değerlendirmelerini gerekli kılmaktadır. Bu, eğitimcilerin ilgili düzeylerine göre ayarlanmış öğretim programlarını planlamalarına ve öğrencileri desteklemek için uygun farklılaştırılmış yöntemler geliştirmesine olanak tanımaktadır. Pandemi zamanında öğrenme kaybı üzerine araştırmalara ilişkin yakın zamanda yapılan bir inceleme, yalnız sekiz çalışmayı saptamıştır; bunların tamamı, görece kısa okul kapanması sürelerinden geçmiş OECD ülkelerine odaklanmaktadır (Belçika, Hollanda, İsviçre, İspanya, Birleşik Devletler, Avustralya ve Almanya). Bu çalışmalar çoğu durumda öğrenme kaybını ve bazılarında eğitim eşitsizliğindeki artışları doğrulamaktadır. Bununla birlikte, okul konularına ve eğitim seviyelerine göre kapanışlardan kaynaklanan heterojen öğrenme etkilerini de ortaya koymaktadırlar (Donnelly ve Patrinos 2021).

Bugüne kadar öğrenme kaybı için güvenilir değerlendirmelerin olmaması, pandeminin dünyadaki çoğu ülke için tam etkisini tahmin etmeyi engellerken mevcut sınırlı çalışmalar, özellikle dezavantajlı öğrenciler için derin etkilerin varlığını göstermektedir. Okulların yaklaşık olarak dokuz haftalığına kapatıldığı Belçika'da yürütülmüş en son çalışma, yabancı dil ve matematik için (önceki gruba göre, 0.19 standart sapmadan oluşan matematik skorunda okul ortalamasında ve 0.29 standart sapmadan oluşan yabancı dil skorunda okul ortalamasında düşüşler) ciddi öğrenme kayıplarını; matematik için öğrenme sonuçları bakımından %17'lik; yabancı dil için ise %20'lik orandaki eşitsizliğin artışı ortaya koymaktadır. Bu, kısmen, okullar arası eşitsizlik artışlarının bir sonucudur (öğrenci başarısındaki eşitsizliğin yüzdesi, okullar arası farklara bağlı olarak, matematik için %7; yabancı dil için ise %18 oranında artış göstermiştir). İlgili kayıplar, dezavantajlı konumda bulunan öğrenciler ile daha yüksek yüzdeli okullar bakımından daha yüksektir (Maldonado, De Witte, 2020).

Bu çalışma ve biri yüksek öğretime odaklanan yedi ek ampirik öğrenme kaybı çalışması, Hollanda, Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya ve Almanya'da da öğrenme kaybı olduğunu bulgulamaktadır. Bununla birlikte, bu ülkeler için öğrenme kaybı miktarı Belçika'daki çalışmada bildirilenden daha düşüktür. İsviçre'de yürütülen bir çalışma, öğrenme kaybının önemsiz olduğunu saptarken İspanya'da yürütülen bir çalışma kapsamında, pandemi sürecinde öğrenme kazanımlarına rastlanmıştır (Donnelly ve Patrinos 2021, 149). Bu öğrenme kaybını ortaya çıkaran 8 çalışmadan 7'si, eğitim sistemlerinin görece iyi donanımlı olduğu ülkelerde yürütülmüştür ve görece daha kısa okul kapanma sürelerini kapsıyordu: Belçika'da 9 hafta, Hollanda'da 8 hafta, İsviçre'de 8 hafta, Avustralya'da 8-10 hafta ve Almanya'da 8.5 hafta (a.g.e.). Çalışmalar ayrıca, ilkökul öğrencileri için istikrarlı bir öğrenme kaybı olsa da orta ve yükseköğretim öğrencileri için böyle olmadığını göstermektedir.

Sau Paulo devlet okulları kapsamında 2021 öğretim yılının başlangıcında (Mart) yürütülen beşinci, dokuzuncu ve onikinci sınıflardaki öğrenci becerileri üzerine bir çalışma (belediye ve özel okullar hariç), beşinci sınıfların, 2019'da üçüncü sınıfı bitirdiklerinde ortaya koydukları performansa göre daha düşük matematik bilgisi düzeylerine sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Beşinci sınıflar, 2019'da, üçüncü sınıfta ortaya koydukları performansa göre daha yüksek okuduğunu anlama

düzeylerine sahipken bu düzeyler, 2019'daki beşinci sınıf öğrencilerine göre önemli ölçüde düşüktür. Dokuzuncu ve on ikinci sınıftakiler için, daha düşük olmasına rağmen, yine de kayıplar söz konusudur; ancak bu, çok düşük düzeylerden başlayarak bu düzeylerde bulunan öğrenci becerileri bakımından devam eden iyileşmeler bağlamında yorumlanmalıdır (CAEd/UFJF 2021).

Eğitimde başarı bakımından öğrenci refahının önemi üzerine iyi geliştirilmiş bir araştırma topluluğu mevcuttur. Willms, okul yılı boyunca öğretmenlere değerli bilgiler sağlayan öğrencilere uygulanan anketleri tasarlamak için kullanılan bu araştırmanın bir sentezine dayanarak öğrenci refahını değerlendirmek için bir çerçeve geliştirmiştir (Willms 2020).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Sistem düzeyinde: Periyodik aralıklarla öğrenci refahı ile ilgili bir anketin yürütülmesi ve bu sonuçların uygun bir tepkinin geliştirilmesi için kullanılması. Anket, öğrenciler ile ebeveynlerine odaklanmalıdır ve küçük temsili örneklemelere dayandırılabilir.

Sınıf düzeyinde: Öğrenciler üzerinde günlük kontrollerin yürütülmesi ve bu kapsamda, öğretmenlerin her bir öğrenciye şöyle bir soru yöneltmesi: "Nasıl gidiyor?". Sınıf ve okul düzeyinde, öğrencilerin refah ve aidiyet duyguları hakkında periyodik kontrol amaçlı anketlerin kurumsallaştırılması ve ilgili sonuçların öğretmenlere temin edilmesi ve bunların öğretmen toplantılarında ele alınması.

Önerilen okumalar

Anderson 2021, CAEd/UFJF 2021, Donnelly and Patrinos 2021, Maldonado and De Witte, 2020, Reimers 2021, Reimers and Schleicher 2020a, Ritz ve ark 2020, UNESCO-UNICEF-World Bank 2020, Willms 2020.

2. Öğrenci erişimleri ve katılımlarına yönelik değerlendirme. Okulu bırakan öğrencilerin tanımlanması.

İlke

Yüz yüze öğretime dönüş kapsamında, hangi öğrencilerin okul ile bağlantısının kesildiğinin ya da bütünüyle okulu bıraktığının belirlenmesinin önceliklendirilmesi ve bağlantılarının sağlanması için her türlü çabanın gösterilmesi. Uzaktan öğrenme esnasında mevcut zorunluluklardan biri, öğrencilerin eğitime katılımlarının devam ettirilmesine yönelik özgün çabaların üstlenilmesinde öğrenci katılımının izlenmesi.

Kanıt

Öğrenciler uzaktan düzenlemeler üzerinden öğrenmeyi sağlayamadıklarında ve diğer talepler, eğitim çalışmaları için yer bırakmadığında uzaktan eğitime katılım, daha az düzenli bir hâle gelmektedir. Bu, bazı öğrencileri, bütünüyle kopmaya sevk etmektedir. Bu kopuş öğrenme kaybına ve okuldan ayrılmaya da neden olabilmektedir.

Çeşitli çalışmalar, uzaktan eğitim platformlarına düzenli katılımın, hatırı sayılır sayıda öğrenci için kendilerinin öğrenme motivasyonları ile refahlarının zarara uğraması yüzünden zorluk teşkil ettiğini bildirmektedir (Bellei ve ark 2021, Cardenas ve ark 2021, Kosaretsky ve ark 2021, Soudien ve ark 2021, Hamilton and Ercikan 2021).

Örneğin, 2007'de eğitimin dijitalleştirilmesinin teşvikine yönelik olarak iddialı bir ulusal programı başlatan bir ülke olan Uruguay'da, 3 ve 6. sınıflardan öğrencilerin teşkil ettiği ulusal olarak temsili bir örneklem üzerinde uygulanan en son anket, okulu bırakma düzeyinde ciddi artışları ortaya koymaktadır; bu, ekonomik ve kültürel dezavantaj bakımından yüksek düzeylere sahip olan öğrencilerde hatırı sayılır derecede yüksektir. Öğretim yılı boyunca okulu bırakan öğrencilerin yüzdesi 2017'de

%0.9'dan 2020'de %2.8'e yükselmiştir. Öğrencilerin bilgi düzeylerinin değerlendirmeye alındığı gün okula katılımı olmayan öğrenci sayısında; 2017'de %5,9'dan 2020'de %9,4'e ve özel ihtiyaçları olan öğrenciler oldukları için değerlendirme yapılmayan çocuk sayısında, 2017'de %2,4'ten 2020'de %9,4'e önemli artışlar olmuştur.

Bu değişiklikler, değerlendirmeden geçen öğrenci yüzdesini 2017'de %90.8'den 2020'de %78.4'e düşürmüştür; burada belki de öğrenci yüzdesini temsil eden bir alternatif grubun, her iki yılda da öğrenme fırsatlarına sahip olduğu farz edilmiştir (INEED 2021). İlaveten, 2020'de, okulu bırakan öğrenci yüzdesi, daha fazlaydı sosyoekonomik ve kültürel dezavantaj düzeyine sahip okullarda fazlaydı ancak en yüksek sosyoekonomik ve kültürel avantaja sahip okulların %22'sindeki, öğrencilerin yalnız %0.7'si okulu bırakmıştır; ilgili rakam, en yüksek ekonomik ve kültürel avantaja sahip olan takip eden okulların %20'sindeki öğrenciler için %2'ye; takip eden okulların %15'inde %2.5'ye, takip eden okulların %22'sinde %3.4'e, ve de en yüksek sosyoekonomik ve kültürel dezavantaj düzeylerini bulduran okulların %20'sindeki öğrenciler için %5.4'e doğru bir artış göstermektedir (INEED 2021, 24). Aynı çalışma, öğretmenlere, öğrencilerinin ne derece düzenli katılım sağladıkları sorusunu yöneltmiştir. En yüksek sosyoekonomik ve kültürel avantaja sahip okulların %22'sindeki öğretmenlerin %95'i, öğrencilerin okula düzenli olarak katılım sağladıklarını bildirirken en düşük sosyoekonomik ve kültürel avantaj düzeylerine sahip okulların %20'sinde, öğretmenlerin yalnız %68'i, öğrencilerin okula düzenli olarak katılım sağladıklarını bildirmektedir (INEED 2021, 38).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Öğrenci katılımını kullanımda olan eğitim metodu için uygun şekilde değerlendirmeye almak için yeni göstergelerin geliştirilmesi. Açık ki "okula katılım" okullar açık bulunmuyorken anlamlı bulunmamaktadır ve dersin yalnız kısmi olarak yüz yüze gerçekleştiği durumda, yetersiz kalmaktadır; bunun yerine, ilgili katılım, kullanıma sunulan yöntem çerçevesindeki -yüz yüze veya uzaktan- katılımı yansıtmalıdır. Uzaktan platformların kullanımı, platforma bağlanma zamanı, yüklenen materyaller ya da fiili kullanım süresi gibi daha hassas katılım ölçümlerine izin vermektedir.

Sistem ve okul düzeylerinde, öğrenci erişimi ve katılımı ile ilgili verilerin mevcut çevrimiçi platformlar kapsamında analiz edilmesi. Kaydı yapılan öğrenciler arasından, platforma kimlerin erişimlerinin bulunduğunu ve bunun ne şekilde gerçekleştirildiğini ve bunu kimlerin yapmadığını belirlemek. Okullar, öğretmenlerin telefon üzerinden erişimi ya da basılı materyallerin bizzat temin edilmesi biçiminde diğer uzaktan öğrenme yöntemlerini kullanırken hem öğrencilere fiili uzaktan erişimi hem de mevcut olduğunda öğrenci katılımını saptamak için kayıtların kullanıma alınması.

Sistem ve okul düzeylerinde, kayıt akışının ve okulu terk durumlarının belirlenmesi için öğrenci yazılma kayıtlarının analiz edilmesi.

Sistem ve okul düzeylerinde, hangi çocukların kaydedildiğini ve okula ve öğrenmeye aktif olarak dâhil olduğunu fark etmek için hanelerin incelemeye alınması.

Okul ve sınıf düzeylerinde, kimlerin okul faaliyetlerine aktif olarak katılım gösterdiğini belirlemek için kaydedilen öğrenciler ile temasa geçilmesi. Platforma erişimi bulunmayan ya da öğretimden çekilmiş öğrenciler için spesifik dıştan erişim mekanizmalarının geliştirilmesi. Okul düzeyinde, bir öğretmen iş ekibi, aktif olarak katılım göstermeyen ve pratikte terki gerçekleştirmiş ilgili öğrenciler ile bunların ailelerine dıştan erişebilir. Bu iş ekibi, gençler gibi gönüllüleri, terkte bulunmuş ya da bunun ile ilgili yüksek risk taşıyan çocukları belirlemek için yörede bulunan ebeveynlere ulaşmak üzere angaje edebilir de.

Önerilen okumalar

Bellei ve ark 2021, Cardenas ve ark 2021, Kosaretsky ve ark 2021, Soudien ve ark 2021, Hamilton and Ercikan 2021.

3. Öğretmen ve personelin refahı ile eğitime hazırlık durumunu değerlendirme ve destek sağlama

İlke

Okullar, öğretmenleri ve personeli desteklemelidir; böylelikle öğrencilerini desteklemeye uygun şekilde hazır ve duygusal olarak uygun durumda bulunabilirler.

Kanıt

Pandemi, öğretmenlerin hayatlarını, öğrencilerin ve onların ailelerini de benzer biçimde etkilemiştir. İlave olarak öğretmenler, yetersiz hazırlık ve destek ile birlikte eğitimin uzaktan devam ettirilmesi anlamında birçok yeni talebi karşılamak zorunda kalmışlardır. Ayrıca, uzaktan eğitimi sürdürürlerken ebeveynler olarak kendi çocuklarının eğitimlerine destek olmak ya da pandemi kaynaklı diğer ailevi talepleri karşılamak zorunda kalmışlardır. Bu çoklu baskılar öğretmen refahını azaltmış ve öğretmen tükenmişliği ve meslekten ayrılma konusunda haklı endişelere neden olmuştur (Audrein ve ark 2021, Hamilton and Ercikan 2021).

Öğretmenler için iki ana stres kaynağı, uzaktan eğitim için ön hazırlıklarının yetersizliği ve uygunsuz koşullardır. (Bunlarla birlikte, kendilerinin ve öğrencilerinin uzaktan öğrenmeye devam edebilmeleri için önlemler yaratmak zorunda kalmışlardır.). Öğretmenlerin dijital pedagojiler için iyi desteklenmiş oldukları bağlamlarda, uzaktan eğitime geçiş, nispeten sorunsuz olarak gerçekleşmiştir (Lavonen and Salmela-Aro 2021, Tan and Chua 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul ve sistem düzeylerinde, öğretmenlerin dijital öğretime hazırlığının değerlendirilmesi ve bu bilgilerin uygun mesleki gelişim tasarlamak için kullanılması.

Okul ve sistem düzeylerinde, öğretmenlerin refah durumlarının incelenmesi, kendilerine ve öğrenenlere ait stresi tanılamaları için yardım edilmesi, farkındalık ve fiziksel egzersiz türünden refah programlarının uygulamaya alınması ve okul kapsamında dikkat etliğinin geliştirilmesi.

Öğretmenlerin profesyonel gelişimleri ile ilintili ihtiyaçların belirlenmesi ve kendilerine, bilhassa en hassas durumda olan öğrencilerinin uzaktan eğitilmesi ve destek alması anlamında yardım sunulması.

Önerilen okumalar

Audrein ve ark 2021, Hamilton and Ercikan 2021, Lavonen and Salmela-Aro 2021, Tan and Chua 2021, UNICEF 2021a.

4. Bağlamdaki değişikliklere yönelik değerlendirme. Pandeminin topluluklar üzerindeki etkisi. Yoksulluk, eşitsizlik.

İlke

Pandemi yüzünden okul topluluğunun bağlamının ne şekilde değişikliğe uğradığının değerlendirilmesi ve bunun ardından, bu değişikliklerin eğitim üzerindeki etkilerinin incelenmesi.

Kanıt

Pandeminin etkileri, bu topluluklardaki sosyal ve ekonomik koşulları yansıtan tarzda topluluklar ve bölgeler arasında farklılık göstermiştir. Bu yerel etkiler, yalnız virüsün yayılmasını değil; aynı zaman-

da pandeminin yoksulluk üzerindeki etkilerini de içine almaktadır. Pandeminin sağlık ve ekonomik etkileri, diğer toplum sorunlarını hızlandırmış veya bunlarla etkileşime girmiştir.

Pandeminin yoksulluk ve eşitsizliği arttırdığına ve de sağlığı ve refahı olumsuz olarak etkilediğine ilişkin sağlam kanıtlar bulunmaktadır (Reimers 2021b). Dünya Bankası pandeminin, 2021 Mart'a kadar küresel yoksulluğu çoğunluğu düşük ve orta gelirli ülkelerde olmak üzere 120 milyon kişi arttırdığı tahmininde bulunmuştur (Atanda and Cojocar 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul toplulukları düzeyinde, mevcut sosyodemografik verileri birden fazla kaynaktan entegre ederek pandemi tarafından şekillendirilen yoksulluk, eşitsizlik, sağlık ve sosyal içerme gibi topluluk özelliklerine ilişkin bir profil geliştirilmesi.

Önerilen okumalar

Atanda and Cojocar 2021, Reimers 2021b.

5. Eğitim sisteminin işleyişinin değerlendirilmesi.

İlke

Pandeminin eğitim sağlama sisteminin işlevlerinden hangilerini etkilendiğinin ya da aksattığının incelenmesi.

Kanıt

Pandemi, okullar için yeni talepler dizisini beraberinde getirmiştir. Pandeminin sosyal mesafe gereklilikleri ve finansal yükü, okulun işleyişi için hayati olan bir dizi işlev üzerinde etki yaratmıştır. Bunlar, öğretimden okulda yer alan hizmetlerin sunumuna –beslenme programları, ruhsal sağlık programları, rutin öğrenci değerlendirmeleri, teftiş amaçlı ziyaretler ve profesyonel gelişim türünden- kadar sistemin tümünü kapsamaktadır. Pandeminin hangi işlevler üzerinde etkide bulunduğu ilişkin sistematik denetim yapılması, devamlılık ya da iyileşmeye yönelik stratejilerin geliştirilmesi bakımından hayatidir.

Örneğin, tüm öğrencilere ulaşan eğitim fırsatları yaratmak için etkili bir dağıtım zinciri olup olmadığını denetlemek bunun temel bir bileşenidir. Daha önce de bahsedildiği gibi, Meksika'da, uzaktan erişim için ulusal strateji, en dezavantajlı konumda bulunan öğrencilere, TV ya da bilgisayara erişim eksikliği yüzünden ulaşamamıştır. 2007'de bütün öğrenciler için dijital eğitim fırsatlarının temin edilmesine yönelik olarak bir program başlatan Uruguay'da dahi, tüm öğrencilerin bağlantıya erişimleri yoktu. 2020'de yürütülen bir değerlendirme, 3. sınıfta bulunan öğrenciler arasında, %43'ünün kendi bilgisayarlarının olduğunu ve buna ek olarak %46'sının ortak bir bilgisayara erişiminin olduğunu, %10'un hem kendi bilgisayarlarının hem de ortak bir bilgisayara erişimlerinin olduğunu; %18'in ise bir bilgisayara erişiminin olmadığını ortaya koymaktadır. 6. sınıfta bulunan öğrenciler için, erişim daha yüksek düzeyde bulunmuştur; %49.5'inin kendi bilgisayarlarına erişimi bulunmaktadır, %12'sinin ortak bilgisayarlara erişimleri bulunmaktadır, %27.9'unun hem kendi bilgisayarlarına hem de ortak bir bilgisayara erişimleri bulunmaktadır; ancak %10.5'i, herhangi bir erişime sahip değildir (INEED 2021, 47). 6. sınıfta bulunan öğrenciler arasında, bir bilgisayara erişim eksikliği; en düşük sosyoekonomik ve kültürel avantajlara sahip okullardan %20'sinin öğrencileri bakımından, yalnız %5'lik dilimin bir bilgisayara herhangi bir erişiminin bulunmadığı en yüksek sosyoekonomik ve kültürel avantaj sahibi okulların %22'sine kıyasla, üç kat daha yüksektir (%15) (INEED, 47).

COVID-19 ile ilintili kamu sağlığını ilgilendiren ve ekonomik acil durumlar, hükümetler için yeni finansal talepleri beraberinde getirmiştir; bunlar, eğitime yönelik olarak kamusal kaynaklara yer bırakmamıştır. Bu, hükümetlerin internet bağlantısı için finansman erişimi ile bütün öğrencilere

yönelik araçlar ya da öğretmenlere yönelik profesyonel gelişim türünden uzaktan eğitim stratejileri için destekte bulunma becerisini sınırlandırmıştır. Benzer şekilde, fiziksel mesafe gereklilikleri, öğrencilerin bilgi düzeyleri ile becerilerine ilişkin ulusal değerlendirmelerin ifa edilmesini ve öğretmen adaylarının uygulama sahalarına yerleştirilmelerini sektelemiştir.

Pandeminin ortaya çıkardığı yeni talepleri karşılama telaşının baskısı altında, eğitim sistemleri, eşzamanlı olarak sistem idaresinin getirdiği devam eden taleplere de karşılık vermek zorunda kalmışlardır. Ancak, fiziksel mesafe gereklilikleri, personel üzerindeki sağlıksal etki ve kaynak kısıtlılıkları, bu devam eden sistemlerin işlerliğini büyük ölçüde düşürmüştür (Reimers and Schleicher 2020b).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Operasyonların düzensiz hâle geldiği her durumda, pandeminin, öğretim programının işlenmesi, değerlendirmeler, öğretmenlerin mesleki gelişimi, öğretmen atamaları ve terfileri, okul yemeklerinin temin edilmesi ve diğer öğrenci hizmetleri vb. türünden okul ve sistem düzeylerindeki bu türden anahtar işlevlerin işleyişi üzerinde yarattığı etkinin değerlendirilmesine yönelik olarak anahtar personel üzerinde bir anketin yürütülmesi.

Eğitim idarecileri, sıklıkla, aşırı karmaşa, idari seviyeler arasında yetersiz koordinasyon ve yürütmeyi yavaş hâle getiren normlar ve düzenlemeler; kısaca, teslimat zincirinin eksikliği yüzünden politikaları çabukça uygulayamamaktadırlar. Bu kısıtlılıkların ele alınması ve işlerliği bulunan bir sunum zincirinin sağlanması, hızlı eyleme ihtiyaç duyulan bir zamanda büyük önem taşımaktadır.

Önerilen okumalar

Reimers and Schleicher 2020b.

Özet

Pandemi farklı popülasyonları ve okul sistemlerini farklı şekilde etkilediğinden, uygun bir eğitim yanıtı geliştirmenin ilk adımı, öğrenciler, topluluklar, öğretmenler ve eğitim dağıtım sisteminin kendisi üzerindeki bu etkilerin gerçek doğasını tespit etmektir.

Bu, nispeten basit nitelikte veri toplama araçları ve sınıf, okul ve sistem düzeylerindeki protokoller çerçevesinde yapılabilir. Bu protokollerden bazıları, öğrencilerin okul gününe başlarken –öğretmenlerin her birisine, nasıl olduklarını sordukları- günlük bir kontrolden geçirilmeleri gibi yeni rutinleri destekleyebilir. Öğretmen daha sonra bu bilgileri uygun yanıtları şekillendirmek, öğrencinin refahını ve öğrenmeye hazır olmasını desteklemek için kullanılmalıdır. Bu kitapçığın ana teması, bağlamın anlaşılmasına dayanan bütünlük ve tutarlı bir şekilde ayarlanmış davranışların ve daha sonra bu eylemleri gerçekleştirme yeteneğini destekleyen etkinliklerin hayata geçirilmesidir.

Şimdi, hangi eylemlerin eğitim stratejisinin bir parçası olması gerektiğinin analizine dönelim.

II. Salgın sırasında okul ya da sistem düzeyinde öğretime ya da iyileşmeye yönelik bir strateji geliştirilmesi

Pandeminin, öğrencilerin, öğretmenlerin ve okulların işleyişi üzerinde yarattığı etki konusunda, bilgi içeren anlayışa dayalı olarak yeni stratejiler geliştirmeliyiz. Okullar ve eğitim sistemleri, öğrencilere ait eğitimsel ihtiyaçları belirleyerek önceliklendirmeli ve buna yönelik stratejiler geliştirmelidirler. Bütün öğrenenlerin eğitilmelerine yönelik taahhüt, bu türden stratejilere rehberlik etmelidir. Bu planlar, yüz yüze ve uzaktan öğretimin dengesi gibi eğitimin temini ve öğrencileri ayırt etme araçlarını saptamalıdır. Pandemi, eğitimin temin edilmesi kapasitesinde bir düşüşe yol açmış olabileceğinden, öğretim programının yeniden önceliklendirilmesi gerekli olabilir.

İlgili strateji, en geniş ölçüde öğrenme kaybı ile katılım eksikliği bulunan öğrencilerde, öğrenmenin iyileşmesi fırsatlarını temin etmelidir. İlgili strateji, bununla birlikte, pandemi yüzünden geçirmiş buldukları stres ile travmanın etkileri; bazı durumlarda ise uzayan süreçleri dikkate alarak öğrenci refahı için de destek olmalıdır. Bu, pandemi sırasında ortaya çıkan güçlü yanlara ve yeniliklere dayalı olarak yükselmeli ve öğrencilere bütüncül şekilde destek sağlayan muhtelif hizmetlerin tedarikinin entegre edilmesini amaçlamalıdır.

1. Bütün öğrenenlere destek sağlanması taahhüdünde bulunma.

İlke

Bütün öğrenciler için eşit eğitimsel sonuçlar temin ederek eğitim politikasına rehberlik etmesi için bir kıstas olarak kullanıma konulması. Hatırı sayılır seviyedeki uzaktan öğretili bağlamlarda, “eğitim fırsatının” ne anlama geldiğine dair bir çerçevenin geliştirilmesi ve öğrenci sınıfları -kızlar&oğlanlar, yoksul vs. yoksul olmayan, köylü&kentli, engelli öğrenciler vs. engeli bulunmayan öğrenciler vb.- arasındaki farkların belirlenmesine yönelik olarak sistemin izlenmesi. Bu öğrenciler arasındaki mevcut farkları kapatacak eylemlerin önceliklendirilmesi.

Kanıt

Eğitim fırsatı, olağan olarak eğitim ile öğrencilere ait mevcut sosyal avantajlar arasındaki etkileşimin bir sonucu iken pandemi zamanında sosyoekonomik faktörler ön plana çıkar; bu, yoksulların üzerine abartılmış yükler getirmektedir. Bu nedenle, eğitim kurumlarının rehberlik stratejisinde eşitliği önceliklendirmesi özellikle önemlidir.

Bunun anlamı; pandeminin en çok etki altına aldığı ve/veya en fazla dezavantaj bulduran gruplar ile öğrenci sınıflarının sistematik olarak tespit edilmesidir. Bu strateji, okulların en çok risk altında bulunan gruplar için alternatif eğitim araçlarını temin etmelerini sağlamaktadır.

Daha sınırlı sosyal koruma biçimleri bulduran toplumlarda, pandemi, yoksullar için oransız yükleri beraberinde getirmektedir (Anderson 2021, Bellei ve ark 2021, Cardenas 2021, Hamilton and Ercikan 2021, Soudien ve ark 2021). Bazı sosyal ortamlarda, bu yükler, toplumun pandemi sırasında çocuk veya yaşlı bakımının ağırlığı da dâhil olmak üzere düzenleme maliyetlerinden orantısız bir pay almasını beklediği kız çocukları ve kadınlar için daha da ağırlaşıyor (Ritz 2020). Engelli öğrencilerin eğitim hakları, bütün öğrenenlere destek sağlama taahhüdünün bir parçası olarak özel olarak dikkate değerdir.

Portekiz gibi bazı ülkeler, pandemi sırasında dezavantajlı gruplar için eğitim fırsatlarını sürdürmeye açık bir şekilde odaklanmışlardır. Benzer şekilde, Japonya ve Singapur gibi ülkeler ise bilgisayar teminini ve internete bağlanırlığı iyileştirme üzerinden ve uzaktan öğretim zamanında eğitimin devamlılığına vurgu yaparak dezavantajlı gruplara yönelik kaynakları yoğunlaştırmışlardır (Iwabuchi ve ark 2021, Tan and Chua 2021).

2021’in başlangıcında OECD ülkelerindeki eğitim otoritelerine uygulanan ankete göre çoğu ülke, dezavantajlı konumda bulunan öğrenenler için yüz yüze öğretimi önceliklendirerek öğrenme farklarını kapatmaya yönelik olarak çözüme dönük yaklaşımları ortaya atmıştır. Beş ülkeden üçü, dezavantajlı konumda bulunan öğrencilerin desteklenmesine yönelik olarak spesifik tedbirler geliştirmiştir; beş ülkeden ikisi ise göçmen statüsünde bulunan öğrencileri de hedef almıştır (OECD2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Daha yüksek risk gruplarına önceliklendirilmiş eğitim fırsatı (erişim, katılım, öğrenme, refah) için geçerli anahtar göstergelerden meydana gelen bir performans değerlendirme tablosunun geliştirilmesi ve fırsat göstergelerinin sistematik olarak izlemeye alınması.

Her bir politika ile ilgili karar için, şu sorunun sorulması: “En çok risk altında bulunan gruplar üzerinde meydana gelecek olası etki nedir?”

En dezavantajlı konumda bulunanlar için eğitime destek sağlayacak kaynakların hedeflenmesi; örneğin, yoksul öğrenciler için araçların, bağlantılılığın ve dijital içerik ve veri için serbest erişim (Mobil Ağ Operatörleri üzerinden) temin edilmesi.

Eğitime erişim ve katılımı ilintili öncelikler ve bariyerler hakkında farkındalık için engelli öğrenenlere ve onların ailelerine danışılması.

Öğrenme materyalleri ile fırsatların erişilebilirliğinin temin edilmesi; böylelikle engelli öğrencilerin ilgili platformlara, içeriğe, kaynaklara erişimi bulunabilir ve diğerleri ile eşit şekilde erişilebilir ve uygun nitelikte formatlardan yararlanabilirler.

Engelli öğrenciler için öğrenmelerini kolaylaştırmak üzere makul olanakların (örn. ekran okuyucu yazılım, uygun hâle getirilmiş oturma vb.) ve yardımcı araçların (örn. ödevlerin tamamlanması ve öğrenmenin farklı şekillerde gösterimi için ilave süre) sağlanmasına yönelik olarak politikaların oluşturulması ve aktarımı.

Tüm öğrencilerin etkin katılımını sağlamaya yönelik olarak öğrenme için Evrensel Tasarım ilkelelerine uygun kapsayıcı öğretim konusunda öğretmen kapasitesi oluşturma.

Önerilen okumalar

Accessible Digital Learning 2021, Anderson 2021, Bellei ve ark 2021, Cardenas 2021, Hamilton and Ercikan 2021, Instituto Rodrigo Mendes 2021, Iwabuchi ve ark 2021, OECD 2021, Soudien ve ark 2021, Tan and Chua 2021, UNICEF 2021b, UNICEF 2021c.

2. Yüz yüze yöntemin uzaktan öğrenme ile dengelenmesi ve kişiselleştirmeye ve farklılaştırmaya olanak sağlayan bir tedarik platformunun geliştirilmesi.

İlke

Eğitimin temini sisteminin esasen yüz yüzedeki karma olarak uzaktan ve yüz yüze hâle dönüştürülmesi. Bu, öğrenme zamanını genişletecek ve öğrenciler için bağımsız ve kişiselleştirilmiş öğrenmeye yönelik fırsatlar sağlayacaktır.

En yüksek interaktifliği temin eden platformlar üst seviye becerileri geliştirme kapasiteleri bakımından üstün iken bu sistemlere dayalı olarak karara varanlar, erişimde eşitsizliği de dikkate almıdılar. Mümkün olan en büyük ölçüde, okullar tüm öğrencilere radyo, televizyon veya Whatsapp gibi daha sınırlı etkileşim biçimlerine izin veren medya üzerinden geniş bant çevrim içi platformları kullanmalarını sağlayan cihazlar ve bağlantılar sağlamalıdır.

Kanıt

Pandeminin eğitim fırsatını sınırlandırdığı çeşitli yollar arasında, yüz yüze öğretimi sınırlandıran sosyal mesafe tedbirleridir. Bu, okul kapanmalarını beraberinde getirmiştir (UNESCO-UNICEF-World Bank 2020). Salgının erken safhalarında, okulların virüsün yayılmasına katkıda bulunduğu dair sınırlı kanıtlar bulunmasına rağmen ebeveynler ve öğretmenler okullarda bir araya gelmeyle ilgili kaygı duymaktaydılar. Okulların bu konudaki katkısı, diğer kurumlardaki iş yerlerinden veya toplantılardan önemli ölçüde daha azdı ve sağlık sonuçlarının bazı ülkelerde uzun süren okul kapanışlarını haklı çıkardığına dair bir kanıt yoktur. OECD'nin 2020 yılında okul kapanışlarına ilişkin veri analizine göre kişi başına düşen geliri kontrol ettikten sonra bile okul kapanışlarının süresi enfeksiyon oranlarıyla ilgisizdir (OECD 2021).

Ayrıca, uzaktan öğrenmenin öğrenci katılımının devam ettirilmesi ve öğrenmenin desteklenmesi anlamında sınırlılıklarıyla ilgili ortaya çıkan veriler, öğrencilere en azından yüz yüze öğretime yönelik bir takım fırsatların temin edilmesinin önemini vurgulamaktadır –gerektiğinde, gruplara okul katılımını kademelendirerek ve en fazla yüz yüze desteğe ihtiyacı bulunan öğrencileri önceliklendirerek (daha genç çocuklar ile özel ihtiyaçları bulunan öğrenciler dâhil) (Anderson 2021). Çoğu OECD ülkesi, bu önceliklendirmeyi kurumsal hâle getirdiğini bildirmektedir. (OECD 2021).

Aynı zamanda, uzaktan öğretime yönelik birçok düzenlemenin başarısızlığa uğramasının sebebi, sağlam bir uzaktan tedarik sisteminin pandemi zamanında geliştirilmemiş olmasıdır. Bu türden bir sistem, yalnız internet bağlantısı ve cihazları değil; bunun yanında, öğretmek ve öğrenmek için gerekli becerileri de içine almalıydı. Finlandiya ve Singapur gibi dijital pedagojilerin geliştirilmesine destek sağlamış ülkeler, uzaktan öğrenmeye geçişte daha küçük travmalar yaşamışlardır (Lavonen and Salmela-Aro 2021 and Tan and Chua 2021).

Okullar, pandemi zamanında çeşitli alternatif tedarik sistemlerinden yararlanmışlardır –öğrencilere kitap ve alıştırma kitapları tedarikinden, radyo ve televizyon temelli eğitimin ve internet temelli eğitimin tedarikine kadar (Reimers and Schleicher 2020b). İnternette yararlanma biçimleri de dijital bir katalog ya da platform olarak hizmet sunulmasından derslerin temin edildiği bir ortam veya daha interaktif öğretim ve öğrenme biçimleri şeklinde hizmet sunmaya kadar değişiklik göstermiştir.

Tedarik platformunun seçimi, öğrenciler, öğretmenler ve içerik arasındaki etkileşimi kolaylaştırmak için kullanılan fiziksel ortamdaki daha fazlasını içermektedir. Ayrıca, bu etkileşimlerin doğası ve bu tür platformların nasıl kullanılacağı ile ilgili özellikleri de içerir. Başka bir deyişle, eğitimciler platformda yer alacak öğretim görevleri hakkında netlik geliştirmelidir. Çevrim içi öğretim tasarımı için (Anderson 2021), Anderson ve Pesikan'ın (2017) özetlediği gibi öğretim görevleri için sağlam tasarım ilkelerini kullanmalıdır.

Meksika'nın pandemi zamanında edindiği deneyim, tercih edilen platforma öğrenci erişiminin temin edilmesi gerekliliği hakkında değerli dersler sunmaktadır. Bu ülke eğitimin sürekliliği için TV tabanlı bir strateji seçerken -bu strateji televizyona neredeyse evrensel erişilebilirliğe ve Eğitim Bakanlığı'nın eğitim amaçlı televizyon prodüksiyonunun (Telesecundaria) uzun süreli geleneğine dayanıyordu-, Meksika hükümetine bağlı bir kurum Haziran 2020'de öğrencilerin %57,3'ünün acil durum sırasında bilgisayara, televizyona, radyoya veya cep telefonuna erişimi olmadığını gösteren bir anket sonucu yayınlamıştır. Ayrıca, ilgili stratejilerin %52,8'i, öğrencilerin evlerinde sahip olmadıkları materyalleri gerektirmekteydi (MEJOREDÜ, 2020).

Aynı ankette, öğrencilerin %51,4'ü çevrim içi, televizyonda ve radyo programlarında yapılan etkinliklerin "sıkıcı" olduğunu bildirmiştir (MEJOREDÜ, 2020). Öğrenciler, öğretmenlerinden gelen sınırlı destek, yerine getirmeleri gereken etkinliklerin açık olmaması, tamamlanmış çalışmaları ile ilgili sınırlı geri bildirim, etkinliklerdeki başarıları ya da hataları hakkında bilgi eksikliği ve yaptıkları çalışmaları yeterince kavrayamamaktan kaynaklı öğrenme zorluklarını bildirmişlerdir. Sonuç olarak daha az öğrenme gerçekleşmiştir ve öğrenciler bir üst sınıfa geçme konusunda kendi becerilerine ilişkin kendi algılarını geliştirmişlerdir. Öğrencilerin yarısından fazlası (ilkokul seviyesinde %60 ve ortaokul seviyesinde %44) uzaktan öğrenme sırasında, sadece daha önceden öğretilmiş içeriğin üstünden geçtiklerini belirtmişlerdir (MEJOREDÜ, 2020).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Çeşitli fonksiyonellikleri bütünleştiren bir çoklu ortam platformunun geliştirilmesi: öğrenciler, ebeveynler ve öğretmenler için dijital öğretim ile ilgili kaynakların üleştirilmesi; bulut tabanlı uygulamalar, sanal sınıflar, video konferans, öğrenme yönetimi sistemleri, streaming becerileri ve öğrenciler arasında, öğrenciler ve öğretmenler arasında ve de öğretmenler arasında gerçekleşen etkileşime

destek olan araçlar ve okullara yönelik araçlar ve internete bağlanabilirlik. En olası ölçüde, bunlara ihtiyacı olan bütün öğrenciler için bağlantı ve cihaz temin edilmesi. Bu, edtech ve dijital haberleşme sağlayıcıları taraflarıyla anlaşmaya varılmasını gerekli kılabilir. Eğitim sunumunun yapısı, esas olarak çevrim içi öğrenme için dijital eklentiler ile tamamlanmış şekilde yüz yüze kalmalıdır.

Yüz yüze öğretimden yararlanmayı dijital öğretim ile entegre eden dengelenmiş bir stratejinin çeşitli avantajları bulunmaktadır. Yani, öğrenme süresini uzatır ve öğrencilere her bir ortamın benzersiz faydalarını sağlarken aksi takdirde kişisel eğitim fırsatlarını sınırlayabilecek bağlamdaki değişikliklere uyum sağlamada en büyük çok yönlülüğü sağlar. Yüz yüze ders ile ilgili herhangi bir sınırlılığın bulunmadığı zamanlarda, dijital öğretimin devreye alınması hala anlamlıdır. Bu, kişiselleştirmeye destek vermekte, öğrenme süresini genişletmekte ve öğrencilerin dijital öğrenme kapasitelerini geliştirmektedir. Öğrencilerin yirmi birinci yüzyıl becerileri yelpazesini genişletmekte ve ömür boyu öğrenmenin temelini oluşturmaktadır. İlave bir fiziksel mesafenin gerekli hâle geldiği durumda, dijital platformda gerçekleşen öğretimin seviyesinin yükseltilmesi daha kolay bir hâl alacaktır; diğer yandan, öğrencilere sağladığı özel nitelikte sosyal ve duygusal yararlarından dolayı, yüz yüze öğretim bir ölçüde korunabilir.

Çoklu ortam platformları, sınıf içi öğretim programlarını tamamlayan, bağımsız olarak takip edilebilir öğretim etkinliklerini ve kaynakları içerebilir. Bu, öğrenciler için yapılandırılmış dersler ile etkinlikler, ayrıca oyunlaştırılmış öğrenme uygulamaları ile bağımsız şekilde meşgul olmalarına olanak sağlar.

Önerilen okumalar

Anderson 2021, Anderson and Pesikan 2017, Lavonen and Salmela-Aro 2021, MEJOREDÜ 2020, OECD 2021, Reimers and Schleicher 2020b, Tan and Chua 2021 and UNESCO-UNICEF-World Bank 2020.

3. Öğretim programının önceliklendirilmesi. Yeterliklere ve bütün çocukların eğitilmesine odaklanılması.

İlke

Öğretim programının önceliklendirilmesi, verilecek içerikten çok, öğrenmeden sonuç ve yeterliklerin geliştirilmesine odaklanılması. Bilişsel, kişiler arası ve içsel yeterliklerin ve aktif öğrenmenin ele alınması.

Kanıt

Öğrenme kaybının ele alınmasına yönelik yaklaşımların yakın zamanda yapılan bir analizi; “eksiklerin giderilmesine” ya da “öğrenmenin yeniden tesisi” alanlarına odaklanıldığını saptamaktadır. Eksiklerin giderilmesi üzerine yapılan araştırmalar bunun etkisiz olduğunu göstermektedir; buna karşılık, hızlandırılmış eğitim modelleri öğretim programına öncelik vermeyi, temellere odaklanmayı ve gözden geçirmeye ayrılan süreyi azaltmayı içermektedir (Anderson 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul veya sistem düzeyinde, (sadece “öğretim programını ele almak” yerine) öğrencilerin her sınıfın sonuna kadar kazanmaları beklenen yetkinlikleri tekrar gözden geçirin ve bu yetkinliklerin gelişimini desteklemeye odaklanın. Bu, öğretim programının düzene sokulmasını ve çekirdek yeterliklerin önceliklendirilmesini gerekli kılabilir.

Okul seviyesinde, çocukların okula geri döndüklerinde değerlendirmeye alınması ve buldukları sınıftan ziyade öğrenme düzeyi bakımından gruplandırılması.

Önerilen okumalar

Anderson 2021.

4. Öğrenmenin hızlandırılması ve kişiselleştirme.

İlke

Öğrenmenin hızlandırılmasını öncelikli hâle getiren yeni bir öğretim programı ve öğretimle ilgili etkinliklerin planlanması. Genişletilmiş öğrenme süresi ve bireyselleştirilmiş özel ders ile kişiselleştirmenin desteklenmesi.

Kanıt

Hızlanma daha ziyade, temel yeterliklere odaklanmayı ve gözden geçirmeye daha az zaman harcamayı ve böylece öğrencilerin daha verimli ilerlemelerine yardımcı olmayı gerektirir (Anderson 2021). Araştırma bulgularına göre hızlandırılmış eğitim yaklaşımları, eksikleri gideren yaklaşımlarla kıyaslandığında dezavantajlı öğrenciler arasında daha fazla öğrenme kazanımı sağlamaktadır ve hızlandırılmış yaklaşımlar çerçevesinde daha büyük okul ağlarının organize edilmesi mümkün olmaktadır (Levin 2005).

OECD ülkelerindeki çoğu eğitim sistemi içerisinde baskın yaklaşım, öğrenme kayıplarının hızlandırılmış öğretim programı yerine eksiklerin giderilmesi yoluyla ele alınmasıdır (OECD 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünüyor?

Her bir öğrenciye hızlandırılmış programlar ve özel ders üzerinden önceliklendirilmiş yeterlikler geliştirme bakımından destek sağlayan bir yaklaşımın seçilmesi.

Doğru seviyede öğretimi temin eden kişiselleştirilmiş öğretim stratejileri planlamaya yönelik olarak öğrenci bilgilerinin ve becerilerinin değerlendirilmesinden yararlanılması –örneğin, aynı sınıfta yer alan öğrencilerden kümeler oluşturma.

Öğrencilere biçimlendirici geri bildirimle yönelik tekrarlayan fırsatlar sunmak için öğrenme kılavuzlarının (tercihen çevrimiçi) kullanılması. Dijital uygulamalar, temel okuryazarlık ve akademik konular kapsamında bireyselleştirilmiş öğrenmeyi destekleyebilir. Dijital araçlar -kesintisiz internet bağlantısı gerektirmeyenler- öğrenciler için, yüksek seviyede yapılandırılmış öğretim programları kapsamında öğrenme serileri hâlinde organize edilmiş okuma, kitap, oyun ve video türünden etkinliklere erişimi sağlayabilir. Bu yöntemler, süregelen değerlendirmeler ve inceleme fırsatları ile farklılaşmaya olanak sağlar.

Öğrencileri iş birliğine dayalı problem temelli öğrenmeye dâhil ederek yüksek seviyeli bilişsel canlanmaya destek olan ödevlerin tasarlanması. Bu, öğrencilerin uzun süre zorlu problemlerle başa çıkmalarını sağlayacaktır.

Önerilen okumalar

Anderson 2021, Levin 2005, OECD 2021.

5. Öğrencinin ruh sağlığı ve duygusal refahı için destek sağlama.

İlke

Öğrencilerin ruh sağlıkları ile refahlarını desteklemek amacıyla yeniden katılımlarının sağlanması. Öğretim programındaki bir silo olarak ele almak yerine, öğrencilerin duygusal gelişimine yönelik ilginin öğretim programının tamamına dâhil edilmesi.

Kanıt

Sosyal mesafe tedbirlerine bağılı olarak akranlardan ve arkadaşlardan uzun süreler boyunca ayrı kalınması dâhil pandeminin çeşitli etkileri, birçok öğrenciyi travmatize etmiştir. Bu tedbirler, öğrenme için gerekli odaklanma, konsantrasyon ve ilgi bakımından uzun vadeli etkiler doğurabilirler (MEJOREDUCEDU 2020, Ritz 2020).

Pandeminin küresel olarak ruhsal sağlığı üzerine etkisine ilişkin olarak hâlen yetersiz seviyede bilgi bulunmaktadır; ancak elde edilen somut kanıtlara; okuldaki müdahaleler, öğrenci refahına destekte bulunabileceğini göstermektedir. Yani ruh sağlığına önem verilmesi, tüm branşlardaki öğrencilerin öğrenmesi bakımından vazgeçilmezdir (Aspen Institute 2019, Pekrun 2014).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Duygusal farkındalık, empati, stres yönetimi, sorumlu karar alma, pozitif öz kavram ve öz bakım türünden yeterlikler üzerine açık bir şekilde odaklanmış sosyoduygusal bir öğretim programının benimsenmesi. Her hafta gelişimlerine özel zaman ayırarak bu yeterliklerin açık bir şekilde öğretilmesini ve tartışılmasını sağlayın. Bu yeterlikleri akademik ve akademik olmayan öğretim programlarıyla bütünleştirilmesi.

Öğretmenlere, öğrenci refahının desteklenmesine yönelik yeterliklerin geliştirileceği fırsatların sunulması.

Okul düzeyinde, öğrencileri bütünsel olarak gözden geçirme fırsatlarının oluşturulması. Örneğin, tüm öğretmenlerin ve öğrencilere hizmet sağlayan personelin erişebileceği öğrenci portföylerinin oluşturulması ve her öğrencinin akademik, kişisel ve sosyal bir dizi boyuttaki ilerlemesini tartışmak için periyodik personel toplantılarının yapılması.

Önerilen okumalar

Aspen Institute 2019, Pekrun 2014.

6. Gerçekleştirilen yeniliklerin etkinliğini değerlendirme.

İlke

Pandemi sonrasında eğitim sektörüne ilişkin yeniliklere ve iyileşmelere destek sağlanması ve COVID-19 sırasında uygulamaya konulmuş politikaların ve uygulamaların başarıları ve başarısızlıklarının ele alınması.

Kanıt

Pandeminin yol açtığı birçok kayba rağmen, eğitimciler ve okul toplulukları, eğitim fırsatının devam ettirilmesine yönelik yenilikler oluşturmuşlardır (Reimers and Schleicher 2020b). Bu yenilikler arasında öğretmenler tarafından geliştirilen yeni pedagojik yaklaşımlar, öğretmenler arasında yeni iş birliği biçimleri, yeni organizasyon ve yönetim biçimleri yer almakta ve bu da geri bildirim dayalı olarak eğitim sunmak ve düzeltmeler yapmak için alternatif yollar geliştirmeyi mümkün kılmaktadır.

Bu yeniliklere dayalı olarak ilgili yararların seviyesi, organizasyonel değişiklikler ile ilintili güçlü yönlerle dayalı bir yaklaşım olan Takdir Edici Sorgulama ile uyumludur (Cooperrider, Whitney and Stavros 2004).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul düzeyinde, gerçekleşen eğitim yeniliklerini incelemek ve bunlar üzerinde fikir yürütmek için periyodik toplantılar düzenlenmesi. Pandemi sırasında uygulanan alternatif eğitim yaklaşımlarının bir sonucu olarak öğrenciler tarafından hangi yeterliklerin kazanıldığını değerlendirmek için öğretmen

kapasitesini geliştirilmesi. Öğretim programı gelişimini hızlandırmak ve tüm öğrencilerin bütünsel gelişimini desteklemek için bu toplantılarda analiz ve öğrenmeden yararlanılması. Farklı okullarda akranlar arası öğrenmenin entegre edilerek yenilik ve iyileşme anlamında ortak bir sürece destek sağlanması.

Önerilen okumalar

Cooperrider, Whitney and Stavros 2004 and Reimers and Schleicher 2020b.

7. Öğrencilere destek olan hizmetlerin (sağlık, beslenme) dâhil edilmesi.

İlke

Öğrencilere ve ailelerine, öğrencilerin öğrenmesi bakımından hayati önemdeki sağlık, beslenme, ruhsal sağlık ve sosyal hizmetlere erişim anlamında destek sağlama.

Kanıt

Öğrencilerin evde yaşadıkları koşullar ve bakım, istikrarlı gıda kaynaklarına erişimleri ve fiziksel ve psikolojik güvenlikleri öğrencilerin yaşamlarını etkilemektedir. Açken veya evde sıkıntı veya şiddet yaşarken okul çalışmalarına yoğunlaşmak zordur. Okullar genellikle öğrencilerin refahını doğrudan desteklemek için bu hizmetlerden bazılarını sağlar-örneğin okul yemekleri veya psikolojik hizmetler sunarak.

Çeşitli programlar ve yaklaşımlar, öğrenciler için Birleşik Devletler'deki Harlem Çocuk Bölgesi, Fransa'daki öncelikli eylem bölgeleri ve İngiltere'deki eğitim hareketi bölgeleri gibi bütünlük hizmetleri sağlama girişiminde bulunmuşlardır (Dickson and Power 2001). Yakın zamanda bu araştırmaya ilişkin yapılan incelemeye göre öğrencilerin desteklenmesine yönelik bütünlük yaklaşımları; akademik gelişime, çalışma ve katılımı iyileştirmeye, daha yüksek seviyede akademik başarıya, yüksek okulu bırakma oranlarında düşüşe ve daha iyi seviyede sosyal ve duygusal sonuçlara katkıda bulunmaktadır (Wasser Gish 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Sistem düzeyinde, veritabanlarının çeşitli eğitim, sağlık ve sosyal koruma kurumlarından çocuklar ve aileler hakkındaki bilgilerle bütünlüştürülmesi. Ailelere uygulanan anketlerden elde edilen tepki düzeyinin ve bilginin niteliğinde iyileşme için, uygulanan anketlerin sayısının azaltılması, kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanması; böylelikle bu anket, çeşitli kuruluşların ihtiyaçlarına yanıt verebilecektir.

Okul düzeyinde, her bir çocuğa ilişkin olarak periyodik değerlendirmelerin oluşturulması. Bu değerlendirmeler, sosyal çalışanları, danışmanları ve öğrencinin hayatındaki diğer ilgili bireyleri içine almalıdır. Öğrenciye yönelik sosyal destek sisteminin planlanması yoluyla, eğitimciler, öğrenci refahının bir bütün olarak korunmasını sağlayabilirler.

Diğer sosyal hizmet kuruluşları ile koordinasyon sağlayacak mekanizmaların oluşturulması; böylelikle, öğrencilerin ihtiyaç duydukları sağlık, beslenme ve sosyal nitelikli desteklerden yararlanmalarının sağlanması.

Okuldaki öğretim, öğrencilerin sağlıklarını veya halk sağlığını korumakla ilgili bilgi edinmelerini sağlamanın yanı sıra eğitim, sağlık ve refah arasındaki uyumu da teşvik edebilir. Son zamanlarda, bu, COVID-19 ile ilgili bilgi ve de bunun yayılmasının hafifletilmesinin yolları şeklinde şekillenmiştir. Pandeminin ardında, okullar, öğrencilere kendilerine haklarını ifade etmede ve okulun dışında sağlıklı ilişkiler sürdürmelerine yardım edecek yaşam becerilerini geliştirmek için destek sağlamalıdır.

Önerilen okumalar

Croft and Whitehurst 2010, Dickson and Power 2001 and Wasser Gish 2021.

Özet

Pandeminin öğrencileri, toplulukları ve eğitim sistemlerini etkileme biçimleri ile ilintili gerçeklere dayalı özgün ve olgusal bir anlayış çerçevesinde, bir eğitim yanıtı, yedi ilkenin rehberlik ettiği eylemleri içermelidir:

- 1) tüm öğrenenlere destek sağlanması taahhüdü;
- 2) gerektiğinde uzaktan öğretime sorunsuz geçiş kapasitesine sahip karma bir sunum sisteminin geliştirilmesi;
- 3) çocukların tamamına destek sağlayan yeterlikleri bir bütün olarak öncelikli hâle getiren bir öğretim programı;
- 4) öğrenme ile ilintili hızlandırılmış bir yaklaşım;
- 5) ruhsal sağlık ve refaha yönelik destek;
- 6) pandemiye verilen yanıtın doğurduğu yeniliklere yönelik değerlendirme; ve
- 7) öğrencilerin uyumlu gelişimini ve eğitimini desteklemek için hizmetler arasında daha fazla entegrasyon.

Bu yedi ilke, eğitim kapsamında iyi tesis edilmiş ve destek almış fikirlerden yararlanmaktadır; karma bir sistemin esasen yüz yüze öğretime bağlı olarak geleneksel (uzaktan olmayan) bir sistemin yerini almasının gerekli olduğu fikri, bu kapsamda yer almaz. Bu fikir, daha yeni bir nitelik taşımasına rağmen (esasen yüksek eğitim düzeyinde süregelen araştırmalar ile desteklenmekte olan), bu, pandeminin gelişmeye ve eğitim sistemlerini etkilemeye devam ettiği müddetçe gerekli bulunmaktadır. Ayrıca, öğrencilerin çevrim içi öğrenme için hazırlanması, ömür boyu öğrenmenin temelini teşkil etmektedir –bugünkü ortamda, güçlü dijital beceriler, öğrenme otonomisi bakımından daha da önemli bir hâle gelmektedir.

Bu yedi ilke, harmanlanmış bir sistemin öncelikle yüz yüze eğitime dayalı geleneksel (uzaktan olmayan) bir sistemin yerini alması gerektiği fikri dışında, eğitimde iyi kurulmuş ve desteklenen fikirlere dayanmaktadır. Bu fikir daha yeni olsa da (öncelikle yükseköğretim düzeyindeki araştırmalarla desteklenmiştir), pandemi gelişmeye ve eğitim sistemlerini etkilemeye devam ettiği sürece gereklidir. Ayrıca, öğrencileri çevrim içi öğrenmeye hazırlamak yaşam boyu öğrenmenin temelidir -bugünün ortamında, güçlü dijital beceriler öğrenmede özerklik için giderek daha önemli hâle gelmiştir. Bu yedi ilke bütünleştirilmeli ve birbirini güçlendirmelidir. Eğitimciler, toplu yanıtlardan ziyade, hedeflere uyarlanmış eylemlerle bunları ilerletmelidir.

Birlikte ele alındığında, bu ilkeler çoğu okul veya eğitim sistemi için yüksek bir düzeni temsil eder. Aslında, “daha iyi inşa etmek “ için gerçek bir seferberlik çağrısıdır”. Sistemlerin bu hedefleri ifa etme becerisi, uygulamaya ait detaylara ve bunun yürütülmesine bağlı olacaktır.

Bir reformu başarıyla uygulamaya koyma kapasitesi, o derece hayatidir ki göz ardı edilmemelidir; daha ziyade, bilinçli olarak geliştirilmelidir. Bir sonraki bölümde, pandemiye karşı eğitimle ilgili yanıtın o üçüncü ve en hayati adımına dönüyoruz.

III. Kapasiteyi artırma

Öğrencilerin pandemi sırasında yaşanan öğrenme kaybı ve travmadan kurtulmalarına yardımcı olmak ve gelecekteki aksaklıkların üstesinden gelmek için öğrencilerin, öğretmenlerin ve okul sis-

temlerinin esnekliğini oluşturmak okulların kapasitesini arttırmayı gerektirir. Bu, hem eğitimcilerin yeni bilgi ve beceriler geliştirmelerine yardımcı olmak hem de iyileşme için gerekli faaliyetlerin uygulanmasına yardımcı olabilecek diğer paydaşları harekete geçirmek anlamına gelmektedir.

Kapasiteyi beş temel yol üzerinden geliştirebiliriz: 1) okullardaki çalışanların becerilerinin geliştirilmesi; 2) okullardaki mevcut rollerin ve sorumlulukların eşleştirilmesi ve yeniden yapılandırılması; böylelikle, bunlar, öğrencilerin geliştirilmesine ilişkin bütünlüklü bakış açısını destekleyebilirler; 3) okullar ve diğer kurumlar arasında ortaklıklar oluşturulması; 4) ebeveynlerin ve topluluğun üyelerinin kuvvetlendirilmesi; ve 5) okullar arasında bir ağ oluşturma.

1. Okulların kapasitesinin geliştirilmesi. Okul personelinin rol ve sorumluluklarının, öğrenci gelişimine bütünsel bir yaklaşımı destekleyecek şekilde düzenlenmesi.

İlke

Okulların, profesyonel iş birliğinin, bütün öğrencilerin öğrenme anlamında desteklenmesinde yüksek başarı seviyelerini beraberinde getirdiği öğrenme kurumları hâline gelmesine destek sağlama.

Kanıt

Değişikliklerin uygulamaya konulması bakımından sistem kapasitesinin önemi ile ilintili olarak somut ve çokça araştırma mevcuttur. Hâlihazırda, reform maksatlı çoğu yaklaşım, organizasyonel ve öğretmen temelli kapasitenin oluşturulmasını içermektedir (Ehren and Baxter 2020 and Fullan 2010). Okullar, bu çalışma kapsamında taslağı verilen stratejiye ait öğelerin yürütülmesi bakımından bir otomoni ve desteğe ihtiyaç duymaktadırlar. Sıklıkla, eğitimin idaresi, çok fazla idari katman ve aşırı ve fonksiyonsuz düzenleyici çerçeve ile birlikte okulların tedarik kapasitesini sınırlı hâle getirmektedir. Pandemi sırasında, bazı ülkeler, çeşitli hükümet düzeylerinde ve eğitim ve kamu sağlığı otoriteleri arasında çok yetersiz bir koordinasyona şahit olmuşlardır. Bu idari kısıtlılıklar, okulların öğrenme kurumları hâline gelmesi ile kriz zamanında ve sonrasında öğrenmeyi destekleyici etkin stratejileri yürütme becerileri bakımından bir engel teşkil etmektedir. Bununla birlikte, pandemi zamanında, bazı bağlamlarda, okulların kapasitesinin desteklenmesine hizmet eden, okuldaki denetimin ve daha yukarı idari seviyelere ait yönetsel uygulamaların yeniden tasarlanmasına yönelik yenilikçi çalışmalar gerçekleştirilmiştir yani fiili olarak, okulu merkeze yerleştirerek geleneksel bir idare biçiminin, okulla ilgili idari hiyerarşi üstünlüğünün hepten değiştirilmesi şeklinde düzeltilmesi. Bu yenilikler ve yol açtıkları sonuçlar, “Öğretmenleri ve okul müdürlerini öğrencilerini başarıya yönelik olarak desteklerken en iyisini yapmaları için yetkilendirilmesi anlamında bu düzeyde ne yapmalıdır?” sorusunu devamlı olarak sorarak, okulu merkeze koyan ve eğitimin idaresini arkadan sınıf ve okul seviyesinden dışsal idari seviyelere doğru haritalandıran idari yöntemlerin sürdürülmesi amacına yönelik olarak incelemeye alınmalıdır.

Bu sürekli analiz, değerlendirme ve değişim süreci, okulların öğrenme kurumları hâline gelmesi için yeni bir norm hâline gelmelidir.

Öğrenme kurumları, daha yüksek etkinlik düzeylerine ulaşmaktadırlar. Öğrenme kurumları olarak okullar üzerine yapılan araştırmalar, onları bu şekilde tanımlayan yedi özelliği vurgulamaktadır. Şöyle ki;

Tüm öğrencilerin öğrenmelerini merkeze koyan bir vizyonun geliştirilmesi ve paylaşılması;

Tüm personele yönelik olarak devamlı öğrenme fırsatlarının oluşturulması ve desteklenmesi;

Ekip öğrenmesi ile personel arası iş birliğinin teşvik edilmesi;

Sorgulama, yenilenme ve keşif kültürünün oluşturulması;

Bilginin ve öğrenmenin toplanması ve değiş tokuş edilmesine yönelik gömülü sistemlerin oluşturulması;

Dış ortamdaki ve daha büyük bir öğrenme sistemi ile birlikte ve buna dayalı olarak öğrenme; ve Liderliğin modellenmesi ve geliştirilmesi (Kools and Stoll 2016, 3)

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul personeline ait mevcut rollerin denetlenmesi ya da öğrencilerin bütünsel gelişimlerinin desteklenmesi için gerektiği şekilde roller oluşturma ya da yeniden yapılandırma. Örneğin, öğretmenlerin öğrencilerin refahı ile ilgili kontrol uygulama ve kendilerinin duygusal olarak teşvik edilmesi bakımından desteklenmesi. Ruhsal sağlık danışmanları ile sosyal çalışanlar gibi uzmanlaşmış profesyoneller, okullara uzman bilgisinin katılması ve öğrencilere ait duygusal gelişime destek sağlanması bakımından gereklidir. Okullar, her bir öğrenci için günlük girişler türünden öğrenci refahına odaklanma çerçevesinde okul günü için basit nitelikli rutinler ve protokoller oluşturabilirler.

Eğitim sisteminin sunum zinciri ve düzenleyici çerçeve ile ilgili denetim gerçekleştirme ve yönetmelikler ile idari süreçlerin modernize edilmesi; böylelikle, eğitim yönetimi, uygun nitelikli okul otonomi ve politikalarının uygulanması kapsamında etkin destekleme ve gözetimi kuvvetlendirmektedir.

Politik müdahalelerin hükümet kademeleri ile eğitim, sağlık ve kamu maliyesi otoriteleri arasında uyumlu şekilde yapılması. Bu türden bir uyumun eksikliğinde, okullar, çelişkili yönetmeliklerin getirdiği belirsizlikte sıkışacak ya da kritik kaynaklardan mahrum kalacaklardır.

Kapasitenin geliştirilmesi mevcut finansal kaynakların daha iyi kullanılmasını gerektirirken yeni kaynaklar olmadan nelerin başılabileceğinin sınırları vardır. Örneğin, tüm öğrencilere cihaz ve bağlantı sağlamak, önemli finansal kaynaklar, uygun satın alma süreçleri ve karmaşık uygulama lojistiğini yönetmeyi gerektirmektedir. Bu kaynaklar, karma öğrenmeye yönelik olarak ilgili altyapının sağlanmasına yardımcı olacak yalın ve etkin bir tedarik süreciyle garantilenmiş olmalıdır. Pandeminin yarattığı olağanüstü talepler, okullar ve eğitim sistemleri, sivil toplum örgütleriyle ortaklıklar kurarak kurumsal ve finansal kapasitelerini artırabileceğinden hükümetlerin kullanabileceği kaynakların sınırları olacaktır. Bu ortaklıklardan etkin şekilde yararlanılması, öğrenciler ve okullara ait ihtiyaçların açık şekilde belirlenmesini ve bu türden katkıların strateji ve tedarik zinciri bağlamında entegre edilmesini gerekli kılmaktadır.

Eğitim otoriteleri tarafında açık bir haberleşme stratejisi bulunması, etkin bir tedarik zincirinin ve stratejisinin destek olması bakımından hayattır. Stratejinin unsurları, eğitim sistemindeki tüm paydaşlar tarafından iyi anlaşılmalı ve belirsizlik için çok az yer olmalıdır. Örneğin, eğer politika okulların yüz yüze öğretime geri dönüş yapması şeklindeyse, bir haberleşme stratejisi bu hususu açıklığa kavuşturmalı ve ebeveynler, öğretmenler ve personel arasında politikanın bilimsel temeli ve ilgili faydalar ve maliyetler ile bulaşmanın risklerinin hafifletilmesine yönelik mekanizmalar hakkında güven tesis edilmesini hedeflemelidir. Haberleşme kampanyaları çerçevesinde öğrencilerle, ebeveynlerle, öğretmenlerle ve daha genel şekilde toplumla, öğrencilerin okula katılmamasının sonuçları, katılımın faydaları ve okul içinde bulaşmanın düşük seviyedeki riskleri ile ilgili olarak temasageçilmelidir.

Eğitimde ve sektörlerde, örneğin halk sağlığı ile çeşitli yönetim düzeylerinde uyum, etkili bir iletişim stratejisi için kritik öneme sahiptir.

Okullar ve eğitim sistemleri, altyapı ve dijital pedagojiler de dâhil olmak üzere dijital eğitim kapasitesinin geliştirilmesine yatırım yapmaya devam etmelidir.

Önerilen okumalar

Ehren and Baxter 2020, Fullan 2010 and Kools and Stoll 2016.

2. Öğretmen, okul liderleri ve personel kapasitelerinin oluşturulması. Öğretmenlerin mesleki gelişimi. Öğrenme toplulukları.

İlke

Öğretmenlere, öğrencilere bütünsel olarak destek sağlanması ve etkin bir uzaktan öğretim programı oluşturulması için gerekli bilgi ve becerilerin temin edilmesi. Okul müdürleri için öğrenme fırsatlarının temin edilmesi ve okulları kapsamında profesyonel iş birliğine destek verilmesi; böylece organizasyonel öğrenmenin yaratılması.

Kanıt

Öğretmenlerin profesyonel gelişimi, daha yüksek seviyede öğrenci öğrenmesi sonucunu beraberinde getiren yollar üzerinden öğretim uygulamasında değişiklik yaratabilir (Timperley 2008). Bununla birlikte, mevcut mesleki gelişim çalışmaları çoğunlukla etkili değildir. Eğitimin etkili olabilmesi için, mesleki gelişimin, okulların öğretmenlerden beklediği pedagojik beceri ve bilgilerle ve öğrencilerin geliştirmesini bekledikleri yetkinliklerle uyumlu olması gerekmektedir. Öğretmenler ayrıca öğrencilerin ilerlemesini değerlendirmeyi öğrenmelidir, böylece öğretmenler pedagojik uygulamalarının etkili olup olmadığını görebilirler (Timperley 2008).

Öğretmenlerin bütünsel olarak öğretme kapasitesini geliştirmelerine yardımcı olan programlar, okullarda ekiplerle çalışmaya, okulda öğrenme için birden fazla fırsat sağlamaya, okulları ağlarla bütünleştirmeye ve bu ağların etkinliğini uzman bilgisi sağlayan kuruluşlarla bütünleştirerek genişletmeye odaklanmaktadır (Reimers 2020). Pandemi sırasında, öğretmenler için uzaktan öğretime yönelik olarak yeterli seviyede profesyonel gelişim temin edilmesi, birçoğunun uzaktan öğretime etkin şekilde geçişlerini mümkün kılmıştır (Lavonen and Salmela-Aro 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Öğretmenlere dijital pedagoji becerilerini geliştirmeleri için destek sağlama. Öğretmenlerin profesyonel gelişimlerine yönelik çevrim içi programlar kapsamında, öğretmenler okullarda uygulama yapan topluluklara entegre edilmelidir; böylelikle, ortak olunan güçlüklerin ele alınması için iş birliği gerçekleştirme becerisini edinebilirler.

Öğretmenlerin özgün ihtiyaçlarına dayalı profesyonel gelişim ile ilgili tasarım programlarına destek sağlamak üzere, dijital yetkinliklerine ilişkin değerlendirme.

Öğretmenlere, yeniden önceliklendirilmiş yetkinliklere dayalı hızlandırılmış ve kişiselleştirilmiş öğretim programını uygulamaya koyma becerisi edinmeleri için destek sağlama, bu yetkinliklerin değerlendirmeye alınması çerçevesinde öğretmen kapasitesinin geliştirilmesi ile çeşitli alanlarda yetkinliklerin geliştirilmesine yönelik öğrenci gelişimini içine almaktadır.

Öğretmenlerin mesleki gelişimlerine yönelik okul temelli ve öğrencilerin ihtiyaçları çerçevesinde oluşturulmuş programların geliştirilmesi böylelikle, uzun süreler boyunca, çoklu sürekli öğrenme biçimlerinin sağlanması; nihayetinde, öğretmenler, sıklıkla yerine getirilen öğrenme, uygulama, fikir yürütme ve ileri öğrenme döngülerine dâhil olabilirler.

Okulların kendi düzeylerinde benimsemesi mümkün olan yaklaşımlar arasında: 1) uygulama ve rehberliğe dönük topluluklar; 2) akranlararası öğrenme; 3) iş birliğine dayalı deneyleme; ve 4) eylemsel araştırma bulunmaktadır. Eğitim otoriteleri ayrıca okulları, okullar arasındaki iletişimin teknolojik yenilikler, üniversiteler ve gerektiğinde dış uzmanlık getirebilecek uzman kuruluşlar tarafından desteklendiği daha büyük ağlara entegre edebilir. Bu sistemler, öğretmenler için, akran desteğine dönük iş birliğine dayalı topluluklara dâhil olma ve ortak pedagojik zorlukların ele alınması bakımından büyük bir öneme sahip olacaktır.

Çoklu ortam platformları, profesyonel gelişime destek sağlama bakımından kritik kaynaklar olabilirler. Bunlar, tematik profesyonel topluluklara erişimi temin edebilir, öğretmenler için kaynak sağlayabilir, ders planlarında düzenleme yapabilir ve öğretim programının desteklenmesi için gerekli olan öğrenmeye dönük kaynakları temin edebilirler.

Önerilen okumalar

Lavonen and Salmela-Aro 2021, Reimers 2020 and Timperley 2008.

3. Okullar ve diğer kuruluşlar arasında ortaklıklar oluşturma

İlke

Eğitim hedeflerinin yanı sıra sağlık ihtiyaçlarını ele alarak, okulların öğrencileri bütünsel olarak eğitime yeteneklerini genişletmek için okullar ve diğer kuruluşlar arasında ortaklıklar oluşturulması. Ortaklıklar, bununla birlikte, okulların eğitsel kapasitelerini de iyileştirebilirler: örneğin, üniversiteler ile tesis edilen ortaklıklar, okulların öğrenciler için bireyselleştirilmiş akademik destek sağlamada yardımcı olacak özel ders öğretmenleri ya da öğretmen yardımcıları olarak gönüllü çalışabilecek öğrencilere ulaşmalarını sağlayabilir.

Kanıt

Pandemi zamanında, çoğu eğitim sistemi, uzaktan öğretim biçimleri inşa etmek üzere yenilenmeye destek olmuştur. Bu yöntemler, sıklıkla, eğitim teknolojisi kurumlarından yayın şirketlerine telekomünikasyon şirketlerinden, öğretmenlerin mesleki gelişimlerine destek sağlamak üzere tasarlanmış diğer kuruluşlara kadar uzanan çeşitli kuruluşlar ile kurulmuş ortaklıklara bel bağlamaktadır (Reimers and Schleicher 2020b and Reimers and Marmolejo 2021).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Pandeminin belirli eğitim sistemlerini nasıl etkilediğine bağlı olarak ilgili stratejiler ve bunları uygulamak için kaynaklar zamanla daha belirgin hâle gelecektir. Sistem liderleri ile okul müdürleri, yerel paydaş gruplarının haritasını çıkarabilir ve başarılı bulunan stratejilerin uygulamaya konulmasına katkı sağlayacak varlıkları belirleyebilir. Bu, eğitim liderlerinin, ilgili grupları, pandeminin yarattığı krizlerin ele alınması anlamında iyileştirilmiş daha sağlam eğitim sistemlerinin planlanmasına ve uygulamaya alınmasına katkıda bulunmaya davet eden danışma süreçleri oluşmasına olanak tanıyacaktır.

Önerilen okumalar

Reimers and Schleicher 2020b and Reimers and Marmolejo 2021.

4. Ebeveynlerle temas kurma ve ebeveynlik becerilerini geliştirme

İlke

Ebeveynlerin, uzaktan eğitimi destekleme becerilerini geliştirmek amacıyla desteklenmesi.

Kanıt

Ebeveynliğin çocuk gelişimine ve okula hazırlanmaya destek sağlamadaki rolüne ve ebeveynlerin etkinliğinin iyileştirilmesine yönelik olarak ebeveynlik eğitiminin önemine ilişkin çok sayıda ve ikna edici kanıtlar bulunmaktadır (Brooks-Gunn and Markman 2005, DeBord and Matta 2002, Family Strengthening Policy Center 2007).

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Ebeveynlere destek sağlanmasına yönelik olarak üst kalite programların oluşturulması ve sunulması; böylelikle, kendi çocuklarının gelişimini etkin şekilde iyileştirebilirler. Örneğin, araştırmalar,

temel okuryazarlık ve aritmetik becerilerin yanı sıra sosyo-duygusal gelişime odaklanan yapılandırılmış erken eğitim öğrenme programlarının etkili olduğunu bulmuştur. Okullar, bu programların ebeveynlere sunulmasına yönelik olarak mobil teknolojilerden yararlanabilirler.

Önerilen okumalar

Brooks-Gunn and Markman 2005, DeBord and Matta 2002, Family Strengthening Policy Center 2007.

5. Okullar arasında ağlar oluşturma

İlke

Okulların kapasitesinin artırılması, iş birliğine dayalı öğrenme ve problem çözme fırsatlarının genişletilmesi ve okulların diğer okulların dâhil olduğu ağlara entegre edilmesi.

Kanıt

Bryk ve meslektaşları, okulların, ortaklaşa problem çözme ve iş birliğine dayalı öğrenme durumlarını kolaylaştırması olası ağlara dâhil edilmesine dayanan iyileştirilmesine odaklanan bir yaklaşım geliştirmişlerdir (Bryk ve ark 2015).

Pandemi sırasında gerçekleştirilen bir araştırmaya göre; çoğu öğretmen, uzaktan eğitim stratejilerinin iyileştirilmesine yönelik okul sistemlerindeki diğer öğretmenlerle iş birliği yürütmüşlerdir. Bu gayriresmi ağlar, çok sayıda yeniliği desteklemiştir (Reimers and Schleicher 2020b). Yakın tarihli bir çalışma, birçok okul sisteminin ve ağının uzaktan eğitim yaklaşımlarını güçlendirmek için üniversitelerle etkili bir şekilde ortaklık kurduğunu göstermektedir (Reimers and Marmolejo 2021).

Okul ağları arasında tesis edilecek iş birliğinin biçimlendirilmesi, öğretmen kapasitesinin gelişimine destek sağlarken öğrenme kaybının giderilmesi ve öğrencilerin, öğretmenlerin ve okulların gelecekteki şoklarla baş etme anlamında esnekliklerini güçlendirme stratejisi bakımından da faydalı olabilir.

Bu, uygulamada nasıl görünür?

Okul liderleri, iş birliği ve öğretmenlerin dijital pedagojilere yönelik kapasitelerini oluşturmak amacıyla ortak okul ağları oluşturmaya çalışmalıdır. Bu ağlar, daha sonra diğer ortak zorlukların ele alınmasına, kaynak paylaşımına ve ölçek ekonomilerinin teminine de hizmet edebilirler. Üniversiteler ile sivil toplum örgütleri türünden diğer kuruluşların entegrasyonu, bu ağların kendi işlerini yerine getirme becerilerinde iyileşme sağlayabilir.

Önerilen okumalar

Bryk ve ark 2015, Reimers and Schleicher 2020b, Reimers and Marmolejo 2021.

Özet

COVID-19 pandemisinin beraberinde getirdiği yıkıma rağmen, eğitim için “daha iyiye doğru yeneden toparlanma” anlamında büyük bir fırsat söz konusudur. Bu fırsat fikirlere değil; bunun yerine, bunların uygulanmasına dayanmaktadır ve uygulama, sistem kapasitesinin geliştirilmesine ve finansal kaynaklara bağlıdır. Bu anlamda, eğitim stratejisi, esasen, sistem kapasitesinin geliştirilmesine yönelik bir fırsattır.

Sistem kapasitesinin geliştirilmesi, okullara ait kapasitenin kuvvetlendirilmesini ve yeniden tasarlanmasını gerektirmektedir; bu da, eğitim bürokrasilerinin idari tedarik zincirini düzene sokmayı ve ayrıca, bu kitapçıkta daha önce belirtilen yedi stratejik ilkeyi tutarlı bir şekilde ilerletebilmeleri için eğitim uzmanlarının rollerini desteklemeyi gerektirir.

Kapasitenin iyileştirilmesi, öğretmenlerin okul liderlerinin ve personel kapasitelerinin iyileştirilmesini gerektirmektedir. Okullar, bunu, üniversiteler gibi kurumlar ya da yeteneklerin geliştirilmesine, öğretim ile ilgili materyallere ve diğer kaynaklara ilişkin uzmanlığa sahip kuruluşlarla ortaklıkların kurulması yoluyla yapabilirler.

Bu yeniden tesis etme süreci kapsamında, ebeveyn ortaklıkları bilhassa kritik önemdedir. Ebeveynler, öğrencilerin gelişimi ile eğitime destek sağlanmasına ilişkin önemli bir role sahip olmuşlardır ancak uzaktan öğretimin eğitim deneyimini evlere taşıması ile beraber, rolleri giderek çok daha önemli bir hâle gelmektedir.

Son olarak okulları sadece bağımsız kuruluşlar olarak değil, kaynakları ve bilgiyi paylaşabilen ve mevcut zorluklara çözüm geliştirmede iş birliği yapabilen ağların bir parçası olarak görerek kapasiteyi artırabiliriz.

Açıkçası, tutarlı bir strateji mevcut finansal kaynakların daha verimli kullanılmasını teşvik etmeyi amaçlar ancak finansal kaynaklar olmadan gerçekleştirilemez. Diğer bir deyişle, eğitim sistemleri, yalnız iyi liderlik ve iyi yönetim çerçevesinde pandemiye karşı etkin bir eğitimsel tepkiyi ileriye taşıyamaz; bunun yanında, stratejinin finansmanı için paraya ihtiyaçları bulunmaktadır. Pandeminin yarattığı kriz bağlamında bir strateji yoksa eğitim sistemlerine yeni kaynakların ayrılması gerektiğini söylemek muhtemelen mantıklı olsa da sağlam stratejiler uygulamak için sistemleri kaynaktan yoksun bırakmak kötü olacaktır çünkü COVID-19'un yarattığı krizin bir sonucu olarak kaybedilen eğitim fırsatları, kesinlikle ekonomik refahın ve yoksulluğu ve eşitsizliği azaltma araçlarının kaybına ve dönüşecektir ki bunların her biri, sosyal uyum ve istikrarla ilgili zaten ciddi sorunları daha aramış hâle getirecektir.

Mevcut kitapçığın anahtar mesajı: pandemiye karşı uygulanacak eğitimsel tepkinin üç temel dayanağı, aralarında uyumluluk sağlanacak değerlendirme, strateji ve kapasite olmalıdır. Daha yüksek etkinlik ve dâhil olma seviyelerine sahip bir sistemin tesis edilmesine yardımcı olmak için gerekli etkileşimleri ortaya çıkaran da söz konusu uyumluluktur.

Sonuç

COVID-19 pandemisi eğitim sistemlerini şoka uğratmış, öğrenciler ve aileler bağlamında değişikliğe yol açmış ve daha geniş kapsamlı sosyal zorluklar ortaya çıkarmıştır. Eğitim sistemleri, karma etkinlikli çeşitli yaklaşımların kullanımı yoluyla hızlıca reaksiyon göstermiştir. Pandemi devam ettikçe eğitim sistemleri gelecekte daha fazla şok yaşayabilir. Bunu göz önünde bulundurarak öğrencilerin farklı şekilde eğitilmelerine yönelik yaklaşımların etkinliğini iyileştirmek büyük öneme sahiptir.

COVID-19 zamanında ve sonrasında eğitim, uyumluluklu bir yaklaşımı gerektirmektedir; bu, pandeminin öğrenciler, topluluklar ve eğitim sistemleri üzerindeki etkisinin envanterini çıkarmakla başlar. İlgili stratejilerin belirlenmesi, sistemlerin gelecekte neyi ve nasıl öğretileceğini belirleyecektir. Bu, yüz yüze ile uzaktan öğretimin bütünleştirilmesini sağlayacak esnek karma sistemlerin kurulmasını içermektedir. Potansiyel olarak, okullarda bir araya gelmenin olabirliğine bağlı bulunan o veya bu türde yöntemlere dayalı daha yüksek sayıda dersler de bunun içindedir.

Bu türden stratejiler, öğretim programının öncelikli hâle getirilmesi yoluyla öğrenmenin hızlandırılması ile çocukların tamamını hedefleyen eğitime odaklanmalıdır. Bu türden stratejilerin uygulamaya konulmasına yönelik olarak öğretmenler ve politika yapımcılar; okulların, öğretmenlerin, sistemlerin, öğrencilerin ve ailelerinin kapasitelerini güçlendirmelidir. Bu, öğretmenlerin mesleki gelişiminin iyileştirilmesinden okul ağlarının oluşturulmasına, okulların eğitim organizasyonlarına dönüştürülmesinin desteklenmesine kadar çeşitli yaklaşımlarla yapılabilir.

Kaynakça

Accessible Digital Learning. (2021). <https://accessibledigitalllearning.org/>

Anderson, L., & Pesikan, A. (2017). Task, teaching and learning: Improving the quality of education for economically disadvantaged students. Educational Practices Series 27. International Academy of Education and International Bureau of Education, UNESCO. <http://www.ibe.unesco.org/en/news/task-teaching-and-learning-improving-quality-education-economically-disadvantaged-students>

Anderson, L. (2021). Schooling interrupted: Educating children and youth in the COVID-19 Era. Center for Educational Policy Studies Journal, 11.

Aspen Institute. (2019). From a nation at risk to a nation at hope. <https://www.aspeninstitute.org/programs/national-commission-on-social-emotional-and-academic-development/>

Atanda, K., & Cojocar, A. (2021, March 31). Shocks and vulnerability to poverty in middle-income countries. World Bank Blogs. <https://blogs.worldbank.org/developmenttalk/shocks-and-vulnerability-poverty-middle-income-countries>

Audrain, R. L., Weinberg, A. E., Bennett, A., O'Reilly, J., & Basile, C. G. (2021). Ambitious and sustainable post-pandemic workplace design for teachers: A portrait of the Arizona teacher workforce. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Bellei, C., Contreras, M., Ponce, T., Yañez, I., Díaz, R., & Vielma, C. (2021). The fragility of the school-in-pandemic in Chile. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Brooks-Gunn, J., & Markman, L. B. (2005). The contribution of parenting to ethnic and racial gaps in school readiness. *Future of Children*, 15(1), 130-168. <https://doi.org/10.1353/foc.2005.0001>

Bryk, A. S., Gomez, L., Grunow, A., & LeMahieu, P. (2015). Learning to Improve: How America's schools can get better at getting better. Harvard Education Press.

CAEd/UFJF. (2021). Avaliação diagnóstica amostral da rede estadual de São Paulo. Relatório técnico. Supervisão de Medidas Educacionais. Centro de Políticas Públicas e Avaliação da Educação and Universidade Federal de Juiz de Fora.

Cárdenas, S., Lomelí, D., & Ruelas, I. (2021). COVID-19 and post-pandemic educational policies in Mexico. What is at stake? In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Cooperrider, D., Whitney, D., & Stavors, J. (2004). Appreciative inquiry handbook: For leaders of change (2nd ed.). Crown Custom Publishing.

Costa, E., Baptista, M., & Carvalho, C. (2021). The Portuguese educational policy to ensure equity in learning in times of crises. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Croft, M., & Whitehurst, G. J. (2010, July 20). The Harlem Children's Zone, promise neighborhoods, and the broader, Bolder Approach to Education. Brookings Institution. <https://www.brookings.edu/research/the-harlem-childrens-zone-promise-neighborhoods-and-the-broader-bolder-approach-to-education/>

DeBord, K., & Matta, M. (2002). Designing professional development systems for parenting educators. *Journal of Extension*, 40(2). <https://archives.joe.org/joe/2002april/a2.php>

Dickson, M., & Power, S. (2001). Education Action Zones: A new way of governing education?

Foreword. *School Leadership and Management*, 21(2), 137-141.
<https://doi.org/10.1080/13632430120054727>

Donnelly, R., & Patrinos, H. (2021). Learning loss during COVID-19: An early systematic review. *Covid Economics*, 77, 145-153. <https://cepr.org/file/10833/download?token=nYfXEviJ>

Ehren, M., & Baxter, J. (2020). Trust, accountability and capacity in education system reform: Global perspectives in comparative education. Routledge.

Family Strengthening Policy Center. (2007). The parenting imperative: Investing in parents so children and youth can succeed (Policy brief No. 22).

Fullan, M. (2010). All systems go: The change imperative for whole system reform. Corwin.

G20 High Level Independent Panel. (2021). A global deal for our pandemic age. <https://pandemic-financing.org/report/foreword/>

Hamilton, L. S., & Ercikan, K. (2021). COVID-19 and U.S. schools: Using data to understand and mitigate inequities in instruction and learning. In F. Reimers (Ed.), *Primary and secondary education during Covid-19*. Springer.

Hanushek, E., & Woessmann, L. (2020). The economic impacts of learning losses. OECD. <https://www.oecd.org/education/The-economic-impacts-of-coronavirus-covid-19-learning-losses.pdf>

INEED. (2021). *Aristas 2020. Primer informe de resultados de tercero y sexto de educación primaria*. <https://www.ineed.edu.uy/images/Aristas/Publicaciones/Aristas2020/Aristas-2020-Primer-informe-de-resultados-de-tercero-y-sexto-de-educacion-primaria.pdf>

Instituto Rodrigo Mendes. (2021). Protocols on inclusive education during the Covid-19 pandemic an overview of 23 countries and international organizations. <https://institutorodrigomendes.org.br/wp-content/uploads/2020/08/research-pandemic-protocols.pdf>

Iwabuchi, K., Hodama, K., Onishi, Y., Miyazaki, S., Nakae, S., & Suzuki, K. H. (2021). Covid-19 and education on the front lines in Japan: What caused learning disparities and how did the government and schools take initiative? In F. Reimers (Ed.), *Primary and secondary education during Covid-19*. Springer.

Kools, M., & Stoll, L. (2016). What makes a school a learning organization? A guide for policy makers, school leaders and teachers. OECD. <https://www.oecd.org/education/school/school-learning-organisation.pdf>

Kosaretsky, S., Zair-Bek, S., Kersha, Y., & Zvyagintsev, R. (2021). General education in Russia during COVID-19: Readiness, policy response, and lessons learned. In F. Reimers (Ed.), *Primary and secondary education during Covid-19*. Springer.

Lavonen, J., & Salmela-Aro, K. (2021). Experiences of moving quickly to distance teaching and learning at all levels of education in Finland. In F. Reimers (Ed.), *Primary and secondary education during Covid-19*. Springer.

Levin H. M. (2005) Accelerated Schools: A decade of evolution. In M. Fullan (Ed.) *Fundamental change* (pp. 137-160). Springer. https://doi.org/10.1007/1-4020-4454-2_9

Maldonado, J. E., & De Witte, K. (2020). The effect of school closures on standardised student test outcomes. Department of Economics, KU Leuven. <https://lirias.kuleuven.be/retrieve/588087>

Comisión Nacional para la Mejora Continua de la Educación [MEJOREDU]. (2020). Experiencias de las comunidades educativas durante la contingencia sanitaria por COVID-19. Educación básica. Informe Ejecutivo. <https://editorial.mejoredu.gob.mx/ResumenEjecutivo-experiencias.pdf>

OECD. (2021). The state of school education. One year into the COVID pandemic. <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/201dde84-en.pdf?expires=1625493605&id=id&accname=guest&checksum=2C0A46048D91273CF88B392975054583>

Osterhom, M., & Olshaker, M. (2021, March 8). The pandemic that won't end: COVID-19 variants and the peril of vaccine inequity. *Foreign Affairs*. <https://www.foreignaffairs.com/articles/world/2021-03-08/pandemic-wont-end>

Pekrun, R. (2014). Emotions and learning. Educational Practices Series 24. International Academy of Education and International Bureau of Education, UNESCO. <http://www.ibe.unesco.org/en/document/emotions-and-learning-educational-practices-24>

Reimers, F. (2020). Empowering teachers to build a better world: How six nations support teachers for 21st century education (1st ed.). Springer.

Reimers, F. (Ed.) (2021). Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Reimers, F. (2021b). Learning from a pandemic. The impact of COVID-19 on education around the world. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Reimers, F., & Schleicher, A. (2020b). Schooling disrupted, schooling rethought. How the COVID-19 pandemic is changing education. OECD. https://globaled.gse.harvard.edu/files/geii/files/education_continuity_v3.pdf

Reimers, F., & Schleicher, A. (2020a). A framework to guide an education response to the COVID-19 pandemic of 2020. OECD. <https://www.aforges.org/wp-content/uploads/2020/04/framework.pdf>

Reimers, F., & Marmolejo, F. (Eds.). (2021). University school collaborations during a Pandemic. Springer.

Ritz, D., O'Hare, G., & Burgess, M. (2020). The hidden impact of COVID-19 on child protection and wellbeing. Save the Children International. https://resourcecentre.savethechildren.net/node/18174/pdf/the_hidden_impact_of_covid-19

Soudien, C., Reddy, V., & Harvey, J. (2021). The impact of COVID-19 on a fragile education system: The case of south africa. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Tan, O. S. & Chua, J. (2021). Science, social responsibility, and education: The experience of singapore during the COVID-19 pandemic. In F. Reimers (Ed.), Primary and secondary education during Covid-19. Springer.

Timperely, H. (2008). Teacher professional learning and development. Educational Practices Series 18. International Academy of Education and International Bureau of Education, UNESCO. <http://www.ibe.unesco.org/en/document/teacher-professional-learning-and-development-educational-practices-18>

UNESCO, UNICEF, & World Bank. (2020). What have we learnt? Overview of findings from a survey of Ministries of Education on national responses to COVID-19. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/34700>

UNICEF. (2021a). Ready to come back: Teacher preparedness package. https://www.unicef.org/mena/media/9601/file/UNICEF_MENA_TTP_total_0.pdf%20.pdf

UNICEF. (2021b). Practical guide to blended/remote learning and children with disabilities. <https://www.unicef.org/media/100986/file/PRACTICAL%20GUIDE%20To%20blended.pdf>

UNICEF. (2021c). Teaching and learning resources for professionals and parents working with children with disabilities. <https://www.unicef.org/media/101006/file/RESOURCES%20CATALOGUE.pdf>

Wasser Gish, J. (2021). Building systems of integrated student support: A policy brief for federal leaders. Center for Optimized Student Support, Boston College. https://www.bc.edu/content/dam/bc1/schools/lsoe/sites/coss/FederalPolicyBrief_v4.pdf

Willms, D. (2020). The learning bar's framework for assessing student well-being. The Learning Bar. https://thelearningbar.com/downloads/Thriving_%20The-Learning-Bars-framework-for-assessing-student-well-being_May-2020.pdf

Yazar hakkında

Fernando M. Reimers, Ford Vakfı Uluslararası Eğitim Uygulamaları Profesörü ve Harvard Üniversitesi'nde [Küresel Eğitim İnovasyon girişimi](#) ve [Uluslararası Eğitim Politikası Yüksek Lisans Programı](#) Direktörüdür. Küresel Eğitim alanında uzmandır, araştırmaları ve eğitimleri, 21. yüzyılda başarılı olabilmeleri için çocukların ve gençlerin nasıl eğiteceklerinin anlaşılmasına odaklanmaktadır. UNESCO Eğitimin Geleceği Komisyonu Üyesi ve Uluslararası Eğitim Akademisi üyesidir.

Kırk kitap yazmış veya editörlüğünü yapmıştır, bunlardan en yenileri şunlardır: [COVID-19 Sırasında İlk ve Orta Dereceli Okullar](#), [Bir Pandemi Sırasında Üniversite-Okul İşbirlikleri](#), [Bir Eğitim Felaketi: Covid-19 salgını sırasında öğrenme ve öğretme](#), [COVID-19 Boyunca Eğitime Yön Vermek](#), [Eğitim ve İklim Değişikliği: Üniversitelerin Rolü](#), [Daha Derin Öğrenmenin ve 21. Yüzyıl Reformlarının Uygulaması: Küresel Pandemiden Sonra Eğitim Rönesansı İnşa Etmek](#), [Öğrencileri Dünyayı Geliştirmek İçin Eğitmek](#), [Cesur Eğitim Amaçları. Hükümetler eğitim sistemlerinin hedeflerini nasıl dönüştürüyor](#), [Daha iyi bir dünya inşa etmek için öğretmenleri güçlendirmek](#). [Altı ülke 21. yüzyıl eğitimi için öğretmenleri nasıl destekliyor](#).

Lisansüstü öğrencileriyle birlikte, birden çok dile çevrilen ve dünya çapında okullar ve okul sistemleri tarafından yaygın olarak kullanılan BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ile uyumlu üç öğretim programı kaynağı geliştirmiştir: [Küresel Yurttaşları Güçlendirmek](#), [Altmış Derste Öğrencileri Dünyayı İyileştirmeleri İçin Güçlendirmek](#) ve [Küresel Ortak Fayda için İşbirliği Yapmayı Öğrenmek](#).

Çalışmaları hakkında daha fazla bilgi burada mevcuttur <https://fernando-reimers.gse.harvard.edu/>